

ଆନନ୍ଦ ସାହିବ Anand Sahib

ରାମକଲା ରାଗରେ ତୃତୀୟ ନାନକ ଗୁରୁ ଅମରଦାସ ଜୀ ରଚିତ ବାଣୀର

ଓଡ଼ିଆ ଅନୁବାଦ

୧୦

ਅਨੰਦ ਸਾਹਿਬ

ଆନନ୍ଦ ସାହିବ୍

(ରାମକଲୀ ରାଗରେ ତୃତୀୟ ନାନକ ଗୁରୁ ଅମରଦାସ୍ ଜୀ ରଚିତ)
‘ଆନନ୍ଦ’ ନାମକ ବାଣୀ

--: କବିତାରେ ଓଡ଼ିଆ ଅନୁବାଦ ବାଣୀ ସହିତ :--

ସରଦାର୍ ଜିଉପାଲ୍ ସିଂଘ ‘ତାଜୀଆ’

ଭର୍ଷ ହରିହର ଡାକୁଆ

ପୁରୁଣାପଡ଼ା, ଭବାନୀପାଟଣା-- ୭୬୬୦୦୧

ପୁସ୍ତକର ନାମ୍ : - ଆନନ୍ଦ୍ ସାହିବ୍ ଜୀ

ଅନୁବାଦକ : - ସର୍ବଦାର୍ କିର୍ପାଲ୍ ସିଂଘ୍ 'ଡାକୀଆ'

ମୋବାଇଲ୍- ୯୪୩୭୨୨୪୯୫୮/ ୮୯୧୭୪୦୮୫୫୧

ପୁରୁଣାପଡ଼ା, ଭବାନୀପାଟଣା-୭୬୬୦୦୧

ପ୍ରକାଶନ ବର୍ଷ :- ୦୫-୦୧-୨୦୧୮

(ଶ୍ରୀ ଗୁରୁ ଗୋବିନ୍ଦ ସିଂଘ୍ ଜୀଙ୍କର ପ୍ରକାଶ ଦିବସ)

ସ୍ଥାନ :- ଭବାନୀପାଟଣା

ମୁଦ୍ରକ :- ସର୍ଦ୍ଦାର୍ ସୁରିନ୍ଦରଜୀତ୍ ସିଂଘ୍ ଭଞ୍ଜରା - ସିଂଘ୍ କମ୍ପ୍ୟୁଟରସ୍ ,

ଭବାନୀପାଟଣା- କଳାହାଣ୍ଡି

ମୋବାଇଲ୍- ୯୪୩୭୦୭୦୨୩୫

----- :::: ଡୁତୀୟ ନାନକ ଗୁରୁ ଅମରଦାସ୍ ଜୀ ::::-----

ଶିଷ୍ୟମର ଡୁତୀୟଗୁରୁ (ଡୁତୀୟ ନାନକ) ଗୁରୁ ଅମରଦାସ୍‌ଜୀ ଅମୃତସର ଜିଲ୍ଲା, ବାସରକେ ତହସିଲ/ଗ୍ରାମରେ ତା: ୦୫ ମଇ ମାସ ୧୪୭୯ ଖ୍ରୀ:ରେ ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ନାମ ଶ୍ରୀ ତେଜଭାନ ଓ ମାତାଙ୍କ ନାମ ସୁଲକ୍ଷଣୀ (ଲକ୍ଷ୍ମୀ) ।

ଅମରଦାସ୍ ଜୀ ସଶିଖରରେ ଗ୍ରାମର ଶ୍ରୀ ଦେବୀଚନ୍ଦ୍ ଖତ୍ରୀଙ୍କ ସୁପୁତ୍ରୀ ରାମକୌରୁଙ୍କୁ ବିବାହ କରିଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କର ଦୁଇ ପୁତ୍ର ବାବା ମୋହନଜୀ ଓ ବାବା ମୋହରୀଜୀ ଏବଂ ଦୁଇ ଝିଅ ବୀବୀ ଦାନୀଜୀ ଓ ବୀବୀ ଭାନୀଜୀ । ଗୁରୁ ଅମରଦାସ୍‌ଜୀ ଦ୍ଵିତୀୟ ଗୁରୁ ଅଙ୍ଗଦେବଜୀ ତଥା ତାଙ୍କର ଶିଷ୍ୟ-ମଣ୍ଡଳୀ (ସଙ୍ଗତ)ର ବହୁତ ସେବା କରୁଥିଲେ । ତାଙ୍କର ନମ୍ରତା ଓ ସମତାଭାବରେ ପ୍ରୀତ ହୋଇ ଗୁରୁ ଶ୍ରୀ ଅଙ୍ଗଦେବଜୀ ତାଙ୍କୁ ଗୁରୁଗାଦି ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ଏହାପିଲା ତା: ୨୯ ମାର୍ଚ୍ଚ ୧୫୫୨ ଖ୍ରୀ:ର ଘଟଣା । ଦ୍ଵିତୀୟ ନାନକ ଶ୍ରୀ ଗୁରୁ ଅଙ୍ଗଦେବଜୀ ଶ୍ରୀ ଅମରଦାସ୍‌ଜୀଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପାଞ୍ଚ ପଇସା ଓ ଗୋଟିଏ ନାରିକେଳ ରଖି ମଥାପାତି ନମସ୍କାର କଲେ ଓ ଗୁରୁଗାଦିରେ ଉପବେଶନ କରାଇଲେ । ୭୨ ବର୍ଷ ବୟସରେ ସେ ଶିଷ୍ୟମର ଡୁତୀୟ ନାନକ୍ 'ଗୁରୁ' ରୂପେ ଆସୀନ ହେଲେ । ସମାଜରୁ ଛୁଆଅଛୁଆଁ , ଜାତିଭେଦ , ଉଚ୍ଚନୀଚ ଭେଦ-ଭାବ ଦୂର କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରଥମ ଗୁରୁ ସମସ୍ତ ଶିଖ୍‌ମାନଙ୍କୁ ପଙ୍ଗତରେ ଏକତ୍ର ବସି ପ୍ରସାଦ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଉପଦେଶ ଦେଇ ଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଗୁରୁ ଅମରଦାସ୍‌ଜୀ ସମାଜରୁ ଜାତିପାତି ଓ ଛୁଆଁଛୁତିକୁ ପୁରାପୁରି ଶେଷ କରିବା ପାଇଁ ଆଦେଶ (ଆଜ୍ଞା) ଦେଲେ । ମହାନ ମୋଗଲ୍ ବାଦ୍‌ଶାହ୍ ଆକବର ସଙ୍ଗତ ସହିତ ଏକତ୍ର ଉପବେଶନ କରି ପ୍ରସାଦ ଗ୍ରହଣ କଲା ପରେ ହିଁ ଗୁରୁ ଶ୍ରୀ ଅମରଦାସ୍‌ଜୀଙ୍କ ଦର୍ଶନ ପାଇ ପାରିଥିଲେ । ସ୍ତ୍ରୀ ମାନଙ୍କୁ ପୁରୁଷଙ୍କ ସହିତ ସମାନ ଅଧିକାର ଦେବା ସହିତ ସତୀ-ପ୍ରଥାକୁ ଉଠାଇ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ଗୁରୁ ଅମରଦାସ୍‌ଜୀ ବିଶେଷ ଧ୍ୟାନ ଦେଇଥିଲେ । ସତୀପ୍ରଥା ଅନୁସାରେ ମୃତ ପତିର

ଜୁଲରେ ସ୍ତମ୍ଭମାନେ ଜୀବନ୍ତ ଦଗ୍ଧ ହୋଇଯାଉଥିଲେ । ଗୁରୁଜୀ ଏହାର ଶକ୍ତି ବିରୋଧ କରିଥିଲେ । ସେ ସ୍ତମ୍ଭ ଜାତିର ପରଦାପ୍ରଥା ମଧ୍ୟ ଦୂର କରିଥିଲେ ।

ଶିଖା-ଚଣା ‘ଘୁଘନୀ’ ବିକି ଜୀବନ ନିର୍ବାହ କରୁଥିବା ଜଣେ ଅନାଥ ଯୁବକ ଭାଇ ଜେଠା (ରାମଦାସ ଜୀ)ଙ୍କ ସହିତ ତାଙ୍କର ସୁପୁତ୍ରୀ ବୀବୀ ଭାନୀଜୀଙ୍କ ବିବାହ ସ୍ଥିର କରିଥିଲେ । ଜାତି-ପାତି ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପତରା-ଉତରା ନକରି ସେ ଏହି ବିବାହ ସ୍ଥିର କରିଥିଲେ । ଶାନ୍ତି ଓ ସହନଶୀଳତାର ପୁଞ୍ଜି ଶ୍ରୀ ଅମରଦାସ୍‌ଜୀ ହୃଦୟରୁ ଅହଂକାର ଦୂର କରି ଅନ୍ୟର ସେବା କରିବାକୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥିଲେ । ଜନତାର ସୁଖ-ସୁବିଧା ପାଇଁ ଓ ଛୁଆଁଛୁତି ଜାତି-ଭେଦର ଭ୍ରମ ଦୂର କରିବା ନିମନ୍ତେ ଗୋଟିଏ ବାଉଲି ବା ସାମୁହିକ କୃପ ଖନନ କରାଇଥିଲେ ।

ଗୁରୁଜୀ ଅନେକ ଗୁଡ଼ିଏ ଗୁରୁବାଣୀ ରଚନା କରିଛନ୍ତି , ସେ ଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ “ଆନନ୍ଦ ସାହିବ ଜୀ” ପ୍ରଧାନ ଅଟେ । ଗୁରୁଦ୍ଵାରା ଓ ସଙ୍ଗତ ବସିଥିବା ସ୍ଥାନରେ ସକାଳ ଓ ସନ୍ଧ୍ୟା ସମୟରେ ଏହାର ନିଶ୍ଚୟ ଉଚ୍ଚାରଣ (ଗାନ) କରାଯାଇଥାଏ ।

-----(((((()))))-----

--- : ଅନୁବାଦକଙ୍କ ଦିପଦ :---

ପ୍ରିୟ ପାଠକ ବନ୍ଧୁ,

ୱାହିଗୁରୁ ଜୀ କା ଖାଲ୍‌ସା , ୱାହିଗୁରୁ ଜୀ କୀ ଫତେହ୍ ।

ଦାସ ସରଦାର୍ କିର୍ପାଲ୍ ସିଂଘ୍ ‘ଡାକାଆ’ ଉର୍ଫ୍ ହରିହର ‘ଡାକୁଆ’ ଜଣେ ଓଡ଼ିଆ ଶିଶୁ । ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାଭାଷୀ ଭାଇ ଭଉଣୀଙ୍କ ପାଇଁ ଶିଶୁ ଧର୍ମର ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥ ଆଦି ଶ୍ରୀ ଗୁରୁ ଗ୍ରନ୍ଥ ସାହିବ ଜୀର ୧)- ଜପୁଜୀ ସାହିବ ଜୀ , ୨)-ଆନନ୍ଦ ସାହିବ ଜୀ , ୩)- ସୁଖମନୀ ସାହିବ ଜୀ , ଓ ୪)- ସଲୋକ ମହଲା ନୌଝାଁକୁ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାରେ ଦାସ ଅନୁବାଦ କରିଛି । ଏଥି ନିମନ୍ତେ ପରମପିତା ପରମେଶ୍ୱର ୱାହିଗୁରୁ ଦାସ ଉପରେ ଅସୀମ କୃପା ବର୍ଷଣ କରିଥିବା ଦାସ ଅନୁଭବ କରିଛି ।

ଶ୍ରୀ ଗୁରୁ ଗ୍ରନ୍ଥ ସାହିବ ଜୀ ଗୁରୁମୁଖୀ ଲିପିରେ ଲିଖିତ । ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥରେ ୬ ଜଣ ଶିଶୁ ଗୁରୁ , ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରାନ୍ତର ୧୫ ଜଣ ଭକ୍ତ , ୧୧ ଜଣ ଭାଗ ଓ ୪ ଜଣ ଶିଷ୍ୟଙ୍କର ବାଣୀ ବିଭିନ୍ନ ଭାଷା ଓ ବିଭିନ୍ନ ରାଗ ରାଗିଣୀରେ ଲିପିବଦ୍ଧ ହୋଇଛି ।

୧)-- ୬ ଜଣ ଗୁରୁ- ଶ୍ରୀ ଗୁରୁ ନାନକ୍ ଦେଝ୍ ଜୀ, ଶ୍ରୀ ଗୁରୁ ଅମରଦାସ୍ ଜୀ , ଶ୍ରୀ ଗୁରୁ ରାମଦାସ୍ ଜୀ , ଶ୍ରୀ ଗୁରୁ ଅର୍ଜୁନ୍ ଦେଝ୍ ଜୀ , ଶ୍ରୀ ଗୁରୁ ତେଗ୍ ବାହାଦୁର୍ ଜୀ ।

୨)-- ୧୫ ଜଣ ଭକ୍ତ- କବୀର୍ ଜୀ, ନାମ୍ ଦେଝ୍ ଜୀ , ରଞ୍ଜିତାସ୍ ଜୀ , ତ୍ରିଲୋଚନ୍ ଜୀ , ଫରୀଦ୍ ଜୀ , ବୈଶୀ ଜୀ , ଧନ୍ନା ଜୀ , ଜୈଦେଝ୍ ଜୀ , ଭୀଖଣ୍ ଜୀ , ସୁର୍ଦାସ୍ ଜୀ , ପରମାନନ୍ଦ୍ ଜୀ , ସୌର୍ ଜୀ , ପୀପା ଜୀ , ସଧନା ଜୀ , ରାମାନନ୍ଦ୍ ଜୀ ଆଦି ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରାନ୍ତର ଭକ୍ତ ମାନଙ୍କର ବାଣୀ ଶାମିଲ୍ କରା ଯାଇଛି ।

୩)-- ୧୧ ଜଣ ଭାଗ - କଲ୍ଲସହାର୍ , ଜାଲପ୍ , କୀରତ୍ , ଭିକ୍‌ଖା , ସଲ୍‌ହ , ଭଲ୍‌ହ , ନଲ୍‌ହ , ବଲ୍‌ହ , ମଥୁରା , ଗୟ୍‌ଦ୍ , ହରିବଂସ୍ ।

୪) -- ୪ ଜଣ ଶିଷ୍ୟ - ଭାଇ ମରଦାନା ଜୀ , ବାବା ସୁଂଦର୍ ଜୀ , ଭାଇ

ସତ୍ତା ଜୀ ଓ ଭାଇ ବଲ୍ଲଭଂତ୍ ଜୀ ।

୫)-- ରାଗ -- ୩୧ ରାଗ , ରାଗିଣୀ

୬)-- ଭାଷା-- ବହୁ ଭାଷା , ପୁରୀ ବିଶ୍ୱରେ ଏହା ଗୋଟିଏ ଗ୍ରନ୍ଥ ଯେଉଁଟା କି ଏତେ ଗୁଡ଼ିଏ ଭାଷାରେ ରଚିତ ହୋଇଅଛି । ଅରବୀ , ଫାରସୀ , ଉର୍ଦ୍ଦୁ , ସିନ୍ଧୀ , ସଂସ୍କୃତ (ଚତୁର୍ଥମ ଓ ଚତୁର୍ଥବ) , ସାଧୁକୃତୀ (ବ୍ରଜ ଭାଷା) , ଗୁଜରାଟୀ , ରାଜସ୍ଥାନୀ , ମରାଠୀ , ଓଡ଼ିଆ , ବଂଗାଳୀ , ଅସିଧୀ , ଆହୁରି ଅନେକ ଭାଷା ଯାହା ମୁଁ କହି ପାରୁ ନାହିଁ । ଗୁରୁ ନାନକ ଦେଖି ଜୀ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ପ୍ରାନ୍ତକୁ ଭ୍ରମଣ କରିଛନ୍ତି , ସେ ପ୍ରାନ୍ତର ଭାଷା ମଧ୍ୟ ମିଶାଇ ଲେଖିଛନ୍ତି । ଏତିକି ଭାଷାରେ ଲିଖିତ ଗ୍ରନ୍ଥର ଅନୁବାଦ କରିବାଟା ସହଜ ନୁହେଁ । ଏତେ ଗୁଡ଼ିଏ ଭାଷାରେ ରଚିତ ବାଣୀ ଓ ଭାବର ଉଚିତ ନିର୍ବହନ ପୂର୍ବକ ଅନୁବାଦ କାର୍ଯ୍ୟ ସରଳ ନ ଥିଲା । ଦଶମ ଗୁରୁ ଶ୍ରୀ ଗୁରୁ ଗୋବିନ୍ଦ ସିଂଘ ଜୀ ଖାଲ୍‌ସା ପଛର ସୃଜନ ସମୟରେ ଶିଖ୍ ମାନଙ୍କର ପରୀକ୍ଷା ନେଇ ଯେଉଁ ପାଞ୍ଚ ଜଣ (ଭାଇ ଦୟା ସିଂଘ ଜୀ , ଭାଇ ଧରମ ସିଂଘ ଜୀ , ଭାଇ ହିମ୍ମତ ସିଂଘ ଜୀ , ଭାଇ ମୁହକମ ସିଂଘ ଜୀ , ଭାଇ ସାହିବ ସିଂଘ ଜୀ) ଙ୍କୁ ପଞ୍ଚ ପ୍ୟାରେ ପଦବୀ ପ୍ରଦାନ କରି ଥିଲେ , ସେମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଭାଗ୍ୟବାନ ଥିଲେ ଓଡ଼ିଆ ଯୁବକ , ପୁରୀ ନିବାସୀ “ ହିମ୍ମତ ରାୟ ” । ଅମୃତ-ପାନ କଲା ପରେ ତାଙ୍କର ନାମ “ ହିମ୍ମତ ସିଂଘ ” ରଖା ଗଲା । ଏହାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି କେହିହେଲେ ଜଣେ ଉତ୍କଳୀୟ ଶିଖ୍ ଶିଖ୍‌ଧର୍ମର ପ୍ରଚାର ପ୍ରସାର ନିମନ୍ତେ ଚେଷ୍ଟିତ ହୋଇ ଥାଆନ୍ତା । ତେଣୁ ଏହି ଦାସ ଦ୍ୱାରା କରା ଯାଇଥିବା କିଞ୍ଚିତ ପ୍ରଚେଷ୍ଟା ବୃଥା ହେବ ନାହିଁ । ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ଆହୁରି ଆଗକୁ ବଢ଼ିବ , ଦାସ ଏହି ଆଶା ରଖିଛି ।

ମୂଳବାଣୀକୁ ସର୍ଦ୍ଦାର୍ ସୁରିଂଦରଜୀତ୍ ସିଂଘ୍ ‘ଭଂବରା’ ମୂଳ ଗୁରମୁଖୀରୁ ଓଡ଼ିଆ ଲିପିକୁ ଲିପ୍ୟନ୍ତର କରିଛନ୍ତି । ଯେଉଁ ମାନେ ନିୟମିତ ମୂଳବାଣୀକୁ ପାଠ କରିବାକୁ ଚାହାନ୍ତି ସେମାନେ କିଞ୍ଚିତ ସାବଧାନତା ଅବଲମ୍ବନ କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ ।

ଗୁରମୁଖୀ ଲିପି ଦୃଷ୍ଟିରୁ ----

ଅ , ଆ , ଇ , ଈ , ଉ , ଊ , ଏ , ଐ , ଓ , ଔ - ଏ ଗୁଡ଼ିକ ସ୍ୱର
ବର୍ଣ୍ଣ , ଅନ୍ୟ ଅକ୍ଷର ଗୁଡ଼ିକ ବ୍ୟଞ୍ଜନ ବର୍ଣ୍ଣ । ଯଥା :-

କ ଖ ଗ ଘ ଙ

ଚ ଛ ଜ ଝ ଞ

ଟ ଠ ଡ ଢ ଣ

ତ ଥ ଦ ଧ ନ

ପ ଫ ବ ଭ ମ -- ଏ ଗୁଡ଼ିକ ବର୍ଣ୍ୟ ବ୍ୟଞ୍ଜନ ବର୍ଣ୍ଣ ।

ୟ ର ଲ ଷ ଡ -- ଏ ଗୁଡ଼ିକ ଅବର୍ଣ୍ୟ ବ୍ୟଞ୍ଜନ ବର୍ଣ୍ଣ ।

ସ୍ୱର ବର୍ଣ୍ଣ ଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ଅ , (ହ୍ରସ୍ୱ) ଇ , ଏବଂ (ହ୍ରସ୍ୱ) ଉ
ଲଘୁ ସ୍ୱର ବର୍ଣ୍ଣ ।

ଏ ଗୁଡ଼ିକର ଉଚ୍ଚାରଣ ଲଘୁଭାବରେ ଉଚ୍ଚାରିତ ହୁଏ । ସମସ୍ତ
ସ୍ୱରବର୍ଣ୍ଣକୁ ଲଗା-ମାତ୍ରା ଭାବରେ , ବ୍ୟଞ୍ଜନ ବର୍ଣ୍ଣ ଗୁଡ଼ିକରେ ଲଗା ଯାଇ
ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ ଓ ଉଚ୍ଚାରଣ କରାଯାଏ । ହ୍ରସ୍ୱ ସ୍ୱର ବର୍ଣ୍ଣ ଲାଗିଥିବା
ବ୍ୟଞ୍ଜନ ବର୍ଣ୍ଣ ଗୁଡ଼ିକ ସମୟ ଦୃଷ୍ଟିରୁ କମ ସମୟ ପାଇଁ ବା ଲଘୁ ଉଚ୍ଚାରଣ ଓ
ଦୀର୍ଘ ସ୍ୱର ଲଗାମାତ୍ରା ଲାଗିଥିବା ବ୍ୟଞ୍ଜନ ବର୍ଣ୍ଣ ଗୁଡ଼ିକ ସମୟ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଦୀର୍ଘ
ସମୟ ପାଇଁ ବା ଦୀର୍ଘ ଉଚ୍ଚାରଣ କରାଯାଏ ।

୧)-- ମୂଳପାଠ ଗୁଡ଼ିକୁ ଉଚ୍ଚାରଣ କଲାବେଳେ ଶବ୍ଦର ଶେଷ ବ୍ୟଞ୍ଜନ ଅକ୍ଷର
ଯଦି ଅକାରାନ୍ତ ହୋଇଥାଏ ତେବେ ତାହା ହ୍ରସ୍ୱଚ୍ଚୟୁକ୍ତ କରି ଉଚ୍ଚାରଣ କରିବେ ।

ଯଥା : ---

ଶବ୍ଦ

ଉଚ୍ଚାରଣ

ନାନକ --- କ ----କ୍ (ନାନକ୍)

ଲଖ --- ଖ ----ଖ୍ (ଲଖ୍)

ତୁପ --- ପ ----ପ୍ (ତୁପ୍)

ତାର --- ର ----ର୍ (ତାର୍)

୨)--- ଶବ୍ଦର ଶେଷ ବ୍ୟଞ୍ଜନ ଅକ୍ଷରରେ ଯଦି ହ୍ରସ୍ୱ ଇ-କାର ଲାଗିଥାଏ ତେବେ (ହ୍ରସ୍ୱ) ଇକାରକୁ ବାଦ୍ ଦେଇ ହ୍ରସ୍ୱନ୍ତ ଲଗାଇ ଉଚ୍ଚାରଣ କରିବେ ।

ଯଥା ---	ଶବ୍ଦ	ଉଚ୍ଚାରଣ
	ମୂରତି --- ତି ----- ତ୍ (ମୂରତ୍)	
	ପ୍ରସାଦି --- ଦି ----- ଦ୍ (ପ୍ରସାଦ୍)	
	ସୋଚି --- ଚି ----- ଚ୍ (ସୋଚ୍)	
	ନାଲି --- ଲି ----- ଲ୍ (ନାଲ୍)	
	ଘସି --- ସି ----- ସ୍ (ଘସ୍)	
	ହରି --- ରି ----- ର୍ (ହର୍)	
	ହୁକମି --- ମି ----- ମ୍ (ହୁକମ୍)	

୩)--- ଶବ୍ଦର ଶେଷରେ ବ୍ୟଞ୍ଜନ ବର୍ଣ୍ଣ ଥିଲେ ଓ ସେଥିରେ ହ୍ରସ୍ୱ ଉ-କାର ମାତ୍ରା ଲାଗିଥିଲେ , ହ୍ରସ୍ୱ ଉକାରକୁ ଛାଡ଼ି ଦେଇ ସେଥିରେ ହ୍ରସ୍ୱନ୍ତ ଲଗାଇ ପାଠ କରିବେ ।

ଯଥା ---	ଶବ୍ଦ	ଉଚ୍ଚାରଣ
	ମୋହୁ --- ହୁ -----ହ୍ (ମୋହ୍)	
	ସରୁ --- ରୁ -----ର୍ (ସର୍)	
	ହୁକମୁ --- ମୁ ----- ମ୍ (ହୁକମ୍)	
	ମସୁ --- ସୁ ----- ସ୍ (ମସ୍)	
	କାଗହୁ --- ହୁ ----- ଦ୍ (କାଗଦ୍)	
	ସାରୁ --- ରୁ ----- ର୍ (ସାର୍)	
	ଏହୁ --- ହୁ ----- ହ୍ (ଏହ୍)	

୪)--- ଶେଷ ବର୍ଣ୍ଣଟି ହ୍ରସ୍ୱ ‘ଇ’ ହୋଇଥିଲେ ‘ଇ’ ବଦଳରେ ଲଘୁ ‘ଏ’ ଉଚ୍ଚାରଣ କରନ୍ତୁ ।

ଯଥା ---

ଶବ୍ଦଉଚ୍ଚାରଣ

କୋଇ --- ଇ --- ଏ (କୋଏ)

ନାଇ --- ଇ ---- ଏ (ନାଏ)

୫)--- ଶେଷ ବର୍ଣ୍ଣଟି ହ୍ରସ୍ବ 'ଉ' ହୋଇଥିଲେ 'ଉ' ବଦଳରେ 'ଓ' ଉଚ୍ଚାରଣ କରନ୍ତୁ ।

ଯଥା ---

ଶବ୍ଦଉଚ୍ଚାରଣ

ନାଉ --- ଉ ----- ଓ (ନାଓ)

ଭାଉ --- ଉ ----- ଓ (ଭାଓ)

ଦରିଆଉ --- ଉ ----- ଓ (ଦରିଆଓ)

ତାଉ --- ଉ ----- ଓ (ତାଓ)

ମୂଳପାଠକୁ କିଛି ଦିନ ଏ ଭଳି ପଢ଼ିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତୁ ଅଥବା କୌଣସି ଜ୍ଞାନୀ କିମ୍ବା ପାଠୀଙ୍କ ଠାରୁ ଉପଦେଶ ପ୍ରାପ୍ତ କରନ୍ତୁ । ଆପଣଙ୍କ ମୂଳପାଠ ଉଚ୍ଚାରଣ ଶୁଦ୍ଧ ହୋଇ ଯିବ ।

ମୂଳବାଣୀକୁ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାରେ ଅନୁବାଦ କଲା ବେଳେ ସ୍ବର୍ଗତ ସର୍ବଦାର୍ ଦରସନ୍ ସିଂଘ୍ ଝିର୍କ ଜୀ, ସ୍ବର୍ଗତ ସର୍ବଦାର୍ ଉଜାଗର୍ ସିଂଘ୍ ସଂଧୁ ଜୀ , ସ୍ବର୍ଗତ ସର୍ବଦାର୍ କର୍ତ୍ତାର୍ ସିଂଘ୍ ସଂଧୁ ଜୀ, ସ୍ବର୍ଗତ ସର୍ବଦାର୍ ତାରା ସିଂଘ୍ ଭମ୍ବରା ଜୀ (ପ୍ରଧାନ- ଗୁରୁଦୁଝାରୀ, ଭବାନୀପାଟଣା) ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ସାହାଯ୍ୟ ଦେଇ ଦାସକୁ ଉତ୍ସାହିତ କରିଥିବାରୁ ଦାସ ତିରୋପକୃତ ରହିଛି ଓ ରହିବ । ସ୍ବର୍ଗତ ସର୍ବଦାର୍ ତରଲୋକ ସିଂଘ ସଗ୍ଗୁ ଜୀ ଯେଉଁ ସାହାଯ୍ୟ , ସହାନୁଭୂତି ଓ ଉତ୍ସାହ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ତାହା କଦାପି ଭୁଲିବାର ନୁହେଁ ।

ପୁସ୍ତକ ଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରକାଶନ ଅବସରରେ ଦାସ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରୁଛି । ପରମପିତା ପରମେଶ୍ବର ଖାଦିଗୁରୁ ଦିବ୍ୟଗତ ମହାପୁରୁଷ ମାନଙ୍କ ଆତ୍ମାକୁ ଆପଣା ତରଣ ତଳେ ଶରଣ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ନତମସ୍ତକ ହୋଇ ଅର୍ଦ୍ଧାସ୍ କରୁଛି ।

ଯେଉଁ ବନ୍ଧୁମାନେ ପ୍ରକାଶନର ଦାୟିତ୍ବ ନେଇଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଦାସ କୃତଜ୍ଞତା ପ୍ରକାଶ କରୁଛି , ଖାଦିଗୁରୁ ତାଙ୍କୁ ଜାଗତିକ ଓ ଆତ୍ମିକ ଆନନ୍ଦ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ ।

ଭୁବନ୍‌ବାଣୀ ଟ୍ରଷ୍ଟ , ଲଣ୍ଡୋ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରକାଶିତ ଆଦି ଶ୍ରୀ ଗୁରୁ ଗ୍ରନ୍ଥ ସାହିବ ଜୀର ହିନ୍ଦୀ ଅନୁବାଦର ସାହାଯ୍ୟ ବିନା ଏହି ଓଡ଼ିଆ ଅନୁବାଦ ସମ୍ଭବ ନଥିଲା ଏଣୁ ଏହାର ହିନ୍ଦୀ ଅନୁବାଦକ ଡା: ମନ୍‌ମୋହନ୍ ସହଗଲ୍‌ଙ୍କ ନିକଟରେ ଏହି ଦାସ ରଣୀ ରହିଲା ।

ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ଓ ଲିପିରେ ଅନୁବାଦ ଓ ଲିପ୍ୟନ୍ତରଣ କରି ଲେଖିବା ଅବସରରେ ଅନେକ ତ୍ରୁଟି , ଭୁଲ୍‌ଭଟକା କରି ଥିବି , ଯୋଡ଼ ହସ୍ତରେ କ୍ଷମା ମାଗୁଛି । ଭୁଲ୍ ତ୍ରୁଟି ଜଣାଇ ଦେଇ କୃତଜ୍ଞ କରିବା ହେବେ ।

ଏକ ତୁଚ୍ଛ-ସେବକ --ସର୍ଦ୍ଦାର୍ କିର୍ପାଲ୍ ସିଂହ୍ 'ଡାକୀଆ' ,

ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵ ହରିହର ଡାକୁଆ ,

ଭବାନୀପାଟଣା,

୦୫ /୦୧/୨୦୧୮ ,

(ଦଶମ ଗୁରୁ ଶ୍ରୀ ଗୁରୁ ଗୋବିନ୍ଦ ସିଂହ ଜୀଙ୍କ ଜନ୍ମ-ଦିୱସ)

-----(((((()))))-----

ଆନନ୍ଦ ସାହିବ୍ ଜୀ

ରାମକଳୀ ମହଳା ୩ ଅନନ୍ଦୁ ୧୪ ୧୭୦ଙ୍କାର ସତିଗୁର ପ୍ରସାଦି । ।

(ରାମକଳୀ ରାଗରେ ତୃତୀୟ ନାନକ ଗୁରୁ ଅମରଦାସ ଜୀ ରଚିତ)

‘ଆନନ୍ଦ’ ନାମକ ବାଣୀ

॥ ୧୪ ୧୭୦ଙ୍କାର ସତିଗୁର ପ୍ରସାଦ୍ ॥

---ଅନନ୍ଦୁ ଭଇଆ ମେରୀ ମାଏ ସତିଗୁରୁ ମୈ ପାଇଆ । । ସତିଗୁରୁ ତ
ପାଇଆ ସହଜ ସେତୀ ମନି ଖଜୀଆ ଖାଧାଇଆ । । ରାଗ ରତନ ପରଝାର
ପରୀଆ ସବଦ ଗାଞ୍ଜଣ ଆଇଆ । । ସବଦୋ ତ ଗାଞ୍ଜୁ ହରୀ କେରା ମନି
ଜିନୀ ଖସାଇଆ । । କହୈ ନାନକୁ ଅନନ୍ଦୁ ହୋଆ ସତିଗୁରୁ ମୈ
ପାଇଆ । । ୧ । ।

ଆନନ୍ଦ ହୋଇଛି ମୋହର ଗୋ ମାଏ ସଞ୍ଜୁ ମୁଁ ପାଇଅଛି । ।
ସଞ୍ଜୁ ପାଇଣ ସହଜେ ମୋ ମନେ ବାଜଇ ଆନନ୍ଦ ବାଦ୍ୟ ।
ପ୍ରଭୁ ସ୍ତୁତି ଗୀତ ଗାଉଛନ୍ତି ଆସି ସୁରାଗ ରାଗିଣୀ ବୃନ୍ଦ । ।
ଗାଅ ପ୍ରଭୁଗୀତି ମନ ମଧ୍ୟେ ଯିଏ ହରି ନାମ ଥାପିଅଛି ।
କହଇ ନାନକ ଆନନ୍ଦ ହୋଇଛି ସଞ୍ଜୁ ମୁଁ ପାଇଅଛି । । ୧ । ।

---ଏ ମନ ମେରିଆ ତୁ ସଦା ରହୁ ହରି ନାଲେ । । ହରି ନାଲି ରହୁ ତୁ ମନ
ମେରେ ଦୁଖ ସଭି ଝିସାରଣା । । ଅଂଗୀକାରୁ ଓହ୍ଲୁ କରେ ତେରା କାରଜ ସଭି
ସଞ୍ଚାରଣା । । ସଭନା ଗଳା ସମରଥୁ ସୁଆମୀ ସୋ କିଉ ମନହୁ ଝିସାରେ । ।
କହୈ ନାନକୁ ମନ ମେରେ ସଦା ରହୁ ହରି ନାଲେ । । ୨ । ।

ସୁମରି ହରି ତୁ, ସଦା ହରି ସଙ୍ଗେ ରହ ଆରେ ମୋର ମନ । ।
 ହରି ସଙ୍ଗେ ରହ ଆରେ ମୋର ମନ ସେ ପରା ଦୁଃଖ ନାଶନ ।
 ହୁଅଇ ସଦାୟ ସିଂହ ପରା ତୋର ସବୁ କାର୍ଯ୍ୟ କରେ ପୁଣ୍ୟ । ।
 ସବୁ କରି ପାରେ ଯିଏ ତାକୁ ମନୁ କିଆଁ କରୁ ବିସ୍ମରଣ ।
 କହଇ ନାନକ ସଦା ହରି ସଙ୍ଗେ ରହ ଆରେ ମୋର ମନ । । ୭ । ।

--- ସାତେ ସାହିବ କିଆ ନାହୀ ଘରି ତେରୈ । । ଘରି ତ ତେରୈ ସଭୁ କିଛି
 ହୈ ଜିସୁ ଦେହି ସୁ ପାଞ୍ଚ । । ସଦା ସିଂହୀ ସଜାହ ତେରୀ ନାମୁ ମନି
 ଓସାଞ୍ଚ । । ନାମୁ ଜିନ କୈ ମନି ଓସିଆ ଓଜେ ସବଦ ଘନେରେ । । କହୈ
 ନାନକୁ ସତେ ସାହିବ କିଆ ନାହୀ ଘରି ତେରୈ । । ୧୩ । ।

ସତ୍ୟ ସନାତନ ହେ ସଜା ସାହିବ କିବା ନାହିଁ ଘରେ ତୋର । ।
 ଘରେ ତ ତୋହର ସବୁ କିଛି ଅଛି ଯାହାକୁ ଦେଉ ସେ ପାଏ ।
 ନାମକୁ ତୋହର ରଖି ମନେ ତା'ର ସଦା ତୋର ଶୁଣ ଗାଏ । ।
 ତୋ ନାମ ଯାହାର ମନେ ରହେ ତାକୁ ଶୁଭେ କେତେ ସୁଖ ସୁର ।
 କହଇ ନାନକ ହେ ସଜା ସାହିବ କି ବା ନାହିଁ ଘରେ ତୋର । । ୧୩ । ।

---ସାତା ନାମୁ ମେରା ଆଧାରୋ । । ସାରୁ ନାମୁ ଅଧାରୁ ମେରା ଜିନି ଭୁଖା
 ସଭି ଗଞ୍ଜାଇଆ । । କରି ସାଂତି ସୁଖ ମନି ଆଇ ଓସିଆ ଜିନି ଇଛା ସଭି
 ପୁଜାଇଆ । । ସଦା କୁରବାଣୁ କୀତା ଗୁରୁ ଓଟହୁ ଜିସ ଦୀଆ ଏହି
 ଓଡିଆଇଆ । । କହୈ ନାନକୁ ସୁଖହୁ ସଂତହୁ ସବଦି ଧରହୁ ପିଆରୋ । । ସାତା
 ନାମୁ ମେରା ଆଧାରୋ । । ୧୪ । ।

ସଜା ନାମ ମୋ ଆଧାର । ।

ସଜା ନାମ ମୋର ଆଧାର , ଯେ ସବୁ ଲାଳସା କରିଛି ଦୂର ।
 ସୁଖ ଶାନ୍ତି ଦେଇ କାମନା ପୂରାଇ ମୋ ମନେ କରିଛି ଘର । ।

ସଦା ଉତ୍ସର୍ଗ ମୁଁ ସେ ଗୁରୁ ନିମନ୍ତେ ଯା ଲାଗି ବଢ଼ାଇ ମୋର ।

କହଇ ନାନକ ଶୁଣ ସନ୍ଥ ଜନେ ନାମକୁ ଆଶ୍ରୟ କର । ।

ସଜା ନାମ ମୋ ଆଧାର । । ୪ । । (ଆଧାର:-ଆଶ୍ରୟ)

---ୱାଜେ ପଂଚ ସବଦ ତିତୁ ଘରି ସଭାଗେ । । ଘରି ସଭାଗେ ସବଦ ୱାଜେ
କଲା ଜିତୁ ଘରି ଧାରୀଆ । । ପଞ୍ଚ ଦୂତ ତୁଧୁ ଶ୍ରୀ କୀତେ କାଲୁ କଂଟକୁ
ମାରିଆ । । ଧୁରି କରମି ପାଇଆ ତୁଧୁ ଜିନ କଉ ସି ନାମି ହରି କୈ ଲାଗେ । ।
କହୈ ନାନକ ତହୁ ସୁଖୁ ହୋଆ ତିତୁ ଘରି ଅନହଦ ୱାଜେ । । ୫ । ।

ଭାଗ୍ୟବାନ ହୃଦ ମଧ୍ୟେ ସୌଭାଗ୍ୟର ପଞ୍ଚବାଦ୍ୟ ବାଜୁଥାଇ । ।

ଭାଗ୍ୟବାନ ହୃଦେ ବାଦ୍ୟ ବାଜେ ପ୍ରଭୁ ଯା ହୃଦେ ଦେଉ ତୁ ବଳ ।

ପଞ୍ଚଶତ୍ରୁ ତା'ର ବଶ କରି ତୁହି ମୃତ୍ୟୁ ଭୟ କରୁ ଦୂର । ।

ହରି ନାମେ ରତ ହୁଅଇ ସେ ଯାହା ଭାଗ୍ୟେ ଲେଖି ଅଛୁ ତୁହି ।

ସୁଖୀ ହୁଅଇ ସେ ହୃଦୟେ ତାହାର ଅନାହତ ବାଜୁ ଥାଇ । । ୫ । ।

ପଞ୍ଚବାଦ୍ୟ :- ୧-ତାର ବା ତନ୍ତୁ ବାଦ୍ୟ , ୨- ଚର୍ମ ମଣ୍ଡିତ ମୃଦଙ୍ଗ

ଆଦି ବାଦ୍ୟ, ୩-ଘଣ୍ଟ ଆଦି ଧାତୁ ବାଦ୍ୟ, ୪- ଘଟ ବାଦ୍ୟ,

୫- ବଂଶୀ, ମହୁରୀ, ଶହନାଇ, ଆଦି ଫୁଲ୍ଲି ବଜା ଯାଉ ଥିବା ବାଦ୍ୟ)

ପଞ୍ଚଶତ୍ରୁ :- କାମ, କ୍ରୋଧ, ଲୋଭ, ମଦ, ମାୟା

---ସାତୀ ଲିଝୈ ବିନ୍ଦୁ ଦେହ ନିମାଣୀ । । ଦେହ ନିମାଣୀ ଲିଝୈ ବାଝୁ କିଆ
କରେ ଖେଚାରୀଆ । । ତୁଧୁ ବାଝୁ ସମରଥ କୋଇ ନାହୀ କ୍ରିପା କରି
ବନଝାରୀଆ । । ଏସ ନଉ ହୋରୁ ଥାଉ ନାହୀ ସବଦି ଲାଗି ସଞ୍ଚାରୀଆ । ।
କହୈ ନାନକ ଲିଝୈ ବାଝୁ କିଆ କରେ ଖେଚାରୀଆ । । ୬ । ।

ତୋ ସଙ୍ଗତେ ପ୍ରଭୁ ସଜା ପ୍ରୀତି ବିନା ବ୍ୟର୍ଥ ଅଟେ ଏହି ନଶ୍ବର ଦେହ । ।

ବ୍ୟର୍ଥ ଏହି ଦେହ ସଜା ପ୍ରୀତି ବିନା ଏ ବିଚରା ଅବା କରିବ କିସ ।

ତୋ ବିନା ସମର୍ଥ ନାହିଁ ଆଉ କିଏ କୃପା କର ପ୍ରଭୁ ହେ ପରମେଶ । ।

ପ୍ରଭୁ ବାଣୀ ଶୁଣି ଚରିବ ଏ ଦେହ ନାହିଁ କାହିଁ ଆଉ ତାହାର ବାସ ।
କହଇ ନାନକ ସଜା ପ୍ରୀତି ବିନା ଏ ଦେହ ବିଚରା କରିବ କିସ । ୧୬ । ।

---ଆନନ୍ଦୁ ଆନନ୍ଦୁ ସଭୁ କୋ କହେଁ ଆନନ୍ଦୁ ଗୁରୁ ତେ ଜାଣିଆ । । ଜାଣିଆ
ଆନନ୍ଦୁ ସଦା ଗୁର ତେ କ୍ରିପା କରେ ପିଆରିଆ । । କରି କିରପା କିଳଖିଟ କଟେ
ଗିଆନ ଅଙ୍ଗନୁ ସାରିଆ । । ଅନ୍ଦରହୁ ଜିନ କା ମୋହୁ ତୁଟା ତିନ କା ସବହୁ
ସଚେଁ ସଞ୍ଚାରିଆ । । କହେଁ ନାନକ ଏହୁ ଅନନ୍ଦୁ ହେଁ ଆନନ୍ଦୁ ଗୁର ତେ
ଜାଣିଆ । ୧୭ । ।

ଆନନ୍ଦ ଆନନ୍ଦ କହନ୍ତି ସଭିଏଁ ଗୁରୁଠୁଁ ଆନନ୍ଦ ଜ୍ଞାନ ମିଳଇ । ।
ଗୁରୁକୃପା କଲେ ପ୍ରିୟ ଜନେ ସଦା ଗୁରୁଠୁଁ ମିଳଇ ଆନନ୍ଦ ଜ୍ଞାନ ।
କୃପା କଲେ ସିଏ ନାଶ ଯାଏ ପାପ ଚକ୍ଷୁକୁ ମିଳଇ ଜ୍ଞାନ ଅଞ୍ଜନ । ।
ସଜା ପ୍ରଭୁ ତା'ର କରଇ ଉଦ୍ଧାର ଅନ୍ତରୁ ଯାହାର ମୋହ ତୁଟଇ ।
କହଇ ନାନକ ଏହା ହିଁ ଆନନ୍ଦ ଗୁରୁଠାରୁ ଯାହା ମୁଁ ଜାଣିଲି । ୧୮ । ।

---ବାବା ଜିୟୁ ତୁ ଦେହି ସୋଇ ଜନ୍ମ ପାଶେଁ । । ପାଶେଁ ତ ସୋ ଜନ୍ମ ଦେହି
ଜିସ ନୋ ହୋରି କିଆ କରହି ଖେଚାରିଆ । । ଇକି ଭରମ ଭୁଲେ ଫିରହି ଦହ
ଦିସି ଇକି ନାମି ଲାଗି ସଞ୍ଚାରିଆ । । ଗୁରପରସାଦୀ ମନୁ ଭଇଆ ନିରମକୁ ଜିନା
ଭାଣା ଭାଷି । । କହେଁ ନାନକୁ ଜିୟୁ ଦେହି ପିଆରେ ସୋଇ ଜନ୍ମ
ପାଶି । ୧୯ । ।

ଦେଉ ତୁ ଯାହାକୁ ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ ସେହି ଏକା ପାଇ ପାରେ ଆନନ୍ଦ । ।
ସେହି ଏକା ପାଏ ଦେଉତୁ ଯାହାକୁ କି କରିବେ ଆଉ ବିଚରା ଯେତେ ।
ଭ୍ରମନ୍ତି ଭ୍ରମରେ ଦଶ ଦିଗେ କେତେ ଧରି ଚୋର ନାମ ଚରନ୍ତି କେତେ । ।
ସିଏ ଚୋର ଆଜ୍ଞା ମାନଇ , ତା ଚିତ୍ତ ଗୁରୁ ପରସାଦେ ହୁଅଇ ଶୁଦ୍ଧ ।
କହଇ ନାନକ ଦେଉ ତୁ ଯାହାକୁ ସେହି ଏକା ପାଇ ଥାଇ ଆନନ୍ଦ । ୨୦ । ।

--- ଆଖିକୁ ସଂତ ପିଆରିହୋ ଅକଥ କୀ କରହ କହାଣୀ । । କରହ କହାଣୀ
 ଅକଥ କେରୀ କିତୁ ଦୁଆରେ ପାଇଅ । । ତନୁ ମନୁ ଧନୁ ସବୁ ସଉପି ଗୁର କଉ
 ହୁକମି ମନିଅଁ ପାଇଅ । । ହୁକମୁ ମନିହୁ ଗୁରୁ କେରା ଗାଈହୁ ସତୀ ବାଣୀ । ।
 କହେ ନାନକୁ ପୁଣିହୁ ସଂତହୁ କଥିହୁ ଅକଥ କହାଣୀ । । ୯ । ।

ଆସ ପ୍ରିୟ ଆସ ସଛ ଜନ ଯେତେ କୁହ ସେ ଅକଥ୍ୟ ପ୍ରଭୁର କଥା । ।

କୁହ କଥା ସେହି ଅକଥ୍ୟ ପ୍ରଭୁର କୁହ କେଉଁ ପରି ତାକୁ ପାଇବା ।

ପାଇବା , ଗୁରୁକୁ ତନୁ ମନ ଧନ ସବୁ ଦେଇ ଯଦି ଆଜ୍ଞା ମାନିବା । ।

ଗୁରୁ ଆଜ୍ଞା ମାନି ତଳ ହେ ସତତ ସେ ସଜା ପ୍ରଭୁର ଗାଥ ହେ ଗାଥା ।

କହଇ ନାନକ ଶୁଣ ସଛ ଜନେ କୁହ ସେ ଅକଥ୍ୟ ପ୍ରଭୁର କଥା । । ୯ । ।

--- ଏ ମନ ଚଂଚଳା ଚତୁରାଇ କିନେ ନ ପାଇଆ । । ଚତୁରାଇ ନ ପାଇଆ
 କିନେ ତୁ ପୁଣି ମନ ମେରିଆ । । ଏହୁ ମାଇଆ ମୋହଣୀ ଜିନି ଏତୁ ଭରମି
 ଭୁଲାଇଆ । । ମାଇଆ ତ ମୋହଣୀ ତିନେ କୀତୀ ଜିନି ଠଗଉଳୀ ପାଇଆ । ।
 କୁରବାଣୁ କୀତୀ ତିସେ ଓଟହୁ ଜିନି ମୋହୁ ମୀଠା ଲାଇଆ । । କହେ ନାନକୁ
 ମନ ଚଂଚଳ ଚତୁରାଇ କିନେ ନ ପାଇଆ । । ୧୦ । ।

ଏ ଚଞ୍ଚଳ ମନ ! ପରମ ପ୍ରଭୁକୁ ପାଇ ନାହିଁ କିଏ ଚତୁର ପଣେ ।

ଚତୁର ପଣରେ ପାଇ ନାହିଁ କିଏ ମନ ମୋର ଶୁଣ ତୋର ଶ୍ରବଣେ । ।

ଏହି ମାୟା ପରା ଅଟଇ ମୋହିନୀ ଭ୍ରମରେ ଭ୍ରମାଇ ଅଛି ସବୁକୁ ।

ମାୟା ତ ମୋହିନୀ ଠକୁଅଛି ପୁଣି ବାଟବଣା କରୁ ଅଛି ପ୍ରାଣୀଙ୍କୁ । ।

ଭ୍ରମର କରଇ ତା'ଠାରେ ମୋତେ ମୁଁ ମୋହନୀଠା ଯିଏ ଦୂରେଇ ଜାଣେ ।

କହଇ ନାନକ ଏ ଚଞ୍ଚଳ ମନ ପାଇ ନାହିଁ କିଏ ଚତୁର ପଣେ । । ୧୦ । ।

((ଅକଥ୍ୟ ପ୍ରଭୁ :-- ଅବର୍ଣ୍ଣନୀୟ ପ୍ରଭୁ, ସେହି ପ୍ରଭୁ ଯାହାର

ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇ ପାରେ ନାହିଁ ।))

--- ଏ ମନ ପିଆରିଆ ତୁ ସଦା ସତୁ ସମାଲେ । । ଏହୁ କୁଟୁମ୍ବୁ ତୁ ଜି ଦେଖଦା
ଚଳେ ନାହାଁ ତେରୈ ନାଲେ । । ସାଥୀ ତେରୈ ଚଳେ ନାହାଁ ତିସୁ ନାଳି କିଉ
ଚିତୁ ଲାଇଁ । । ଐସା କମ୍ବୁ ମୁଲେ ନ କୀଟେ ଜିତୁ ଅଂତି ପଛୋଟାଇଁ । ।
ସତିଗୁରୁ କା ଉପଦେସୁ ସୁଣି ତୁ ହୋଝେ ତେରୈ ନାଲେ । । କହେ ନାନକୁ ମନ
ପିଆରେ ତୁ ସଦା ସତୁ ସମାଲେ । । ୧୧ । ।

ପ୍ରିୟ ମନ ମୋର ସଦା ପ୍ରଭୁ ସ୍ବର ସତତ ସତ୍ୟରେ ରହ ଅଟଳ ।
ଯତନ କରୁ ତୁ ଯେଉଁ କୁଟୁମ୍ବର କେବେ ହେଁ ନ ଯିବ ସଙ୍ଗରେ ତୋର । ।
ସଙ୍ଗରେ ତୋହର ଯିବ ନାହିଁ ଯିଏ ମନ ଲଗାଇ ତୁ କିଆଁ ତା ସାଥେ ।
ଏହି ପରି କାର୍ଯ୍ୟ କର ନାହିଁ କେବେ ଯା ଲାଗି ପଛେଇ ହେବୁ ପଛନ୍ତେ । ।
ସବୁରୁ ନିକରୁ ଶୁଣ ଉପଦେଶ ତାହା ହେବ ସଦା ସହାୟ ତୋର ।
କହଇ ନାନକ ପ୍ରିୟ ମନ ମୋର ସତତ ସତ୍ୟରେ ରହ ଅଟଳ । । ୧୧ । ।

--- ଅଗମ ଅଗୋଚରା ତେରା ଅଂତୁ ନ ପାଇଆ । । ଅଂତୋ ନ ପାଇଆ କିନୈ
ତେରା ଆପଣା ଆପୁ ତୁ ଜାଣହେ । । ଜୀଅ ଜଂତ ସଭି ଖେଲୁ ତେରା କିଆ କୋ
ଆଖି ଖିଣାଣ । । ଆଖି ତ ଖେଳୁ ସଭୁ ତୁହେ ଜିନି ଜଗତୁ ଉପାଇଆ । ।
କହେ ନାନକୁ ତୁ ସଦା ଅଗମୁ ହେଁ ତେରା ଅଂତୁ ନ ପାଇଆ । । ୧୨ । ।

ତୁହି ତ ଅଗମ୍ୟ ଅଗୋଚର ପ୍ରଭୁ ଅନ୍ତ ପାଇ ନାହିଁ କେହି ତୋହର । ।
କେହି ତ ତୋହର ଅନ୍ତ ପାଇ ନାହିଁ ଆପଣାକୁ ଆପେ ଜାଣିଛୁ ତୁହି ।
ଜୀବ ଯନ୍ତୁ ଯେତେ ସବୁ ତୋର ଖେଳ କିଏ ବା ତୋ କଥା ପାରିବ କହି । ।
କହୁ ଆଉ ଦେଖୁ ତୁହି ଏକା ଜଣେ ତୁହିତ ଗଢ଼ିଛୁ ସାରା ସଂସାର ।
କହଇ ନାନକ ତୁ ସଦା ଅଗମ୍ୟ ଅନ୍ତ ପାଇ ନାହିଁ କେହି ତୋହର । । ୧୨ । ।

--- ସୁରି ନର ମୁନି ଜନ ଅଂଗ୍ରତୁ ଖୋଜଦେ ସୁ ଅଂଗ୍ରତୁ ଗୁର ତେ ପାଇଆ । ।
ପାଇଆ ଅଂଗ୍ରତୁ ଗୁରି କ୍ରିପା କୀନୀ ସତା ମନି ଖିସାଇଆ । । ଜୀଅ ଜଂତ ସଭି

ତୁମ୍ଭ ଉପାଏ ଇକି ଖେଳି ପରସଣି ଆଇଆ । । ଲବୁ ଲୋଭୁ ଅହଂକାରୁ ତୁଳା
ସତିଗୁରୁ ଭଳା ଭାଇଆ । । କହେ ନାନକୁ ଜିସ ନୋ ଆପି ତୁଠା ତିନି ଅଂମ୍ବିତୁ
ଗୁର ତେ ପାଇଆ । । ୧୩ । ।

ସୁର ନର ମୁନି ଅମୃତ ଖୋଜନ୍ତି ପାଇଛି ମୁଁ ଗୁରୁଠାରୁ ଅମୃତ । ।
ଅମୃତ ପାଇଛି ଗୁରୁକୃପା ବଳେ ବସାଇଛି ନାମ ମନରେ ଯିଏ ।
ଜୀବ ଜନ୍ତୁ ସବୁ ତୁମରି ସର୍ଜନା ଗୁରୁ ଆଶ୍ରା କରେ କଦବା କିଏ । ।
ଲୋଭ ଅହଂକାର ଦୂର ହୁଏ ତା'ର ପ୍ରିୟ ଲାଗେ ଯାକୁ ଗୁରୁସଙ୍ଗତ ।
କହଇ ନାନକ ପ୍ରଭୁ ତୋଷ ଯା'ରେ ପାଇଛି ସେ ଗୁରୁଠାରୁ ଅମୃତ । । ୧୩ । ।

---ଭଗତା କୀ ତାଳ ନିରାଳୀ । । ତାଳା ନିରାଳୀ ଭଗତାହ କେରୀ ବିଶମ
ମାରଗି ଚଲଣା । । ଲବୁ ଲୋଭୁ ଅହଂକାରୁ ତଜି ତ୍ରିସନା ବହୁତୁ ନାହୀ
ବୋଳଣା । । ଖାନିଅନ୍ତୁ ତିଶୀ ଖାଲହୁ ନିକୀ ଏତୁ ମାରଗି ଜାଣା । ।
ଗୁରପରସାଦୀ ଜିନୀ ଆପୁ ତଜିଆ ହରି ଖାସନା ସମାଣୀ । । କହେ ନାନକୁ ତାଳ
ଭଗତା ଜୁଗହୁ ଜୁଗୁ ନିରାଳୀ । । ୧୪ । ।

ସବୁ ବେଳେ ଏଇ ଜଗତ ମଧ୍ୟରେ ଭକ୍ତଙ୍କ ଚଳଣି ବଡ଼ ଅଭୁତ ।
ବଡ଼ ଅଦଭୁତ ଭକ୍ତଙ୍କ ଚଳଣି ଚଲନ୍ତି ବିଷମ ପଥେ ସତତ । ।
ତେଜି ପ୍ରଲୋଭନ ଅହଂକାର ତୃଷ୍ଣା ନ କହନ୍ତି କେବେ ବଢ଼ିମା କରି ।
ଖଣ୍ଡାଠାରୁ ତୀକ୍ଷ୍ଣ କେଶଠାରୁ ସୁଷ୍ଣ ବିଚିତ୍ର ମାର୍ଗରେ ଥାଆନ୍ତି ଚାଲି । ।
ଗୁରୁ ପରସାଦେ ଅହଂ ଯେ ତେଜଇ ହରି ପ୍ରେମ ହୁଏ ତା ହୃଦେ ଯୁକ୍ତ ।
କହଇ ନାନକ ଯୁଗେ ଯୁଗେ ଅଟେ ଭକ୍ତଙ୍କ ଚଳଣି ବଡ଼ ଅଭୁତ । । ୧୪ । ।

---ଜିଉ ତୁ ଚଳାଇହି ତିଖି ଚଲହୁ ସୁଆମୀ ହୋରୁ କିଆ ଜାଣା ଗୁଣ ତେରେ । ।
ତିଖି ତୁ ଚଳାଇହି ତିଖି ଚଲହୁ ଜିନା ମାରଗି ପାଖହେ । । କରି କିରପା ଜିନ
ନାମି ଲାଇହି ସି ହରି ହରି ସଦା ଯିଆଖିହେ । । ଜିସନୋ କଥା ସୁଣାଇହି

ଆପଣା ସି ଗୁର ଦୁଆରେ ସୁଖ ପାଉଁହେ । । କହେ ନାନକୁ ସତେ ସାହିବ ଜିଉ
ଭାଞ୍ଜେ ତିଞ୍ଜେ ଚଳାଉଁହେ । । ୧୫ । ।

କେଉଁ ଶୁଣ ଆଉ କହିବି ତୋହର ସେମିତି ଚଳାଉ ସେମିତି ଚଳେ । ।
ସେମିତି ଚଳାଉ ସେମିତି ଚଳଇ ଯେଉଁ ଶୁଭ ମାର୍ଗେ ଚଳାଉ ତୁହି ।
କରି କୃପା ଯା'ରେ ଦେଉ ନାମ ଦାନ ହରି ହରି ଧ୍ୟାନ ସେ କରୁଥାଇ । ।
ନିଜ କଥା ତୁହି ଶୁଣାଉ ଯାହାକୁ ସୁଖ ପାଏ ସିଏ ଗୁରୁ ଦୁଆରେ ।
କହଇ ନାନକ ହେ ସଜା ସାହିବ ଚଳାଉ ଥାଉ ତୁ ତୋ ମରଜିରେ । । ୧୫ । ।

---ଏହୁ ସୋହିଲା ସବଦୁ ସୁହାଣ । । ସବଦୋ ସୁହାଣ ସଦା ସୋହିଲା
ସତିଗୁରୁ ସୁଖାଇଥା । । ଏହୁ ତିନ କୈ ମନ୍ଦି ଝସିଆ ଜିନ ଧୁରହୁ ଲିଖିଆ
ଥାଇଥା । । ଇକି ଫିରହି ଘନେରେ କରହି ଗଲା ଗଳୀ କିନୈ ନ ପାଇଥା । ।
କହେ ନାନକୁ ସବଦୁ ସୋହିଲା ସତିଗୁରୁ ସୁଖାଇଥା । । ୧୬ । ।

ସରସ ସୁନ୍ଦର ଏହି ସ୍ତବ ଗୀତି ପରମାତ୍ମାଙ୍କର ପ୍ରିୟ ଅଟଇ । ।
ସମସ୍ତଙ୍କ ପ୍ରିୟ ଏହି ସ୍ତବ ଗୀତି ସଦଗୁରୁ ଦେବ ଛନ୍ଦି ଶୁଣାଇ । ।
ଏହା ଗୁରୁଙ୍କର ମନେ ବିରାଜିଛି ପ୍ରଭୁ ଯାହା ଲେଖିଛନ୍ତି ପଠାଇ । ।
ଭ୍ରମି ଥାଉ କେତେ କହୁ ଥାନ୍ତି କଥା କଥା କହି ପାଇ ନାହନ୍ତି କେହି ।
କହଇ ନାନକ ଏହି ସ୍ତବ ଗୀତି ସଦଗୁରୁ ଦେବ ଛନ୍ଦି ଶୁଣାଇ । । ୧୬ । ।

---ପଞ୍ଜିତୁ ହୋଏ ସେ ଜନା ଜିନୀ ହରି ଧିଆଇଥା । । ହରି ଧିଆଇଥା ପଞ୍ଜିତୁ
ହୋଏ ଗୁରମୁଖି ଜିନୀ ଧିଆଇଥା । । ପଞ୍ଜିତୁ ମାତା ପିତା କୁଟୁମ୍ବ ସହିତ ସିଉ
ପଞ୍ଜିତୁ ସଂଗତି ସବାଇଥା । । କହଦେ ପଞ୍ଜିତୁ ସୁଣଦେ ପଞ୍ଜିତୁ ସେ ପଞ୍ଜିତୁ ଜିନୀ
ମନ୍ଦି ଝସାଇଥା । । କହେ ନାନକୁ ସେ ପଞ୍ଜିତୁ ଜିନୀ ଗୁରମୁଖି ହରି ହରି
ଧିଆଇଥା । । ୧୭ । ।

ପବିତ୍ର ହୋଇଲା ସେଇ ଜନ ସିଂଧ କଲା ହରିନାମ ହୃଦୟେ ଧ୍ୟାନ । ।
 ହରି ଧ୍ୟାନ କରି ହୋଇଲା ପବିତ୍ର ପାଇ ଗୁରୁକୃପା ଯେ କଲା ଧ୍ୟାନ ।
 ମାତାପିତା ବନ୍ଧୁ କୁଟୁମ୍ବ ସହିତେ ପବିତ୍ର ହୋଇଲା ତା'ର ଜୀବନ । ।
 ପବିତ୍ର ଯେ ଶୁଣେ କହେ କଥା ତା'ର ପବିତ୍ର ପ୍ରଭୁକୁ ଯେ ଦେଲା ମନ ।
 କହଇ ନାନକ ହୋଇଲା ପବିତ୍ର ଗୁରୁ ଘେନି ହରି ଯେ କଲା ଧ୍ୟାନ । । ୧୭ । ।

---କରମୀ ସହଜୁ ନ ଉପଜେ ଓଁଶୁ ସହଜେ ସହସା ନ ଜାଇ । । ନହ ଜାଇ
 ସହସା କିତେ ସଂଜମି ରହେ କରମ କମାଏ । । ସହସେ ଜୀଉ ମଳୀଶୁ ହେଁ କିତୁ
 ସଂଜମି ଧୋତା ଜାଏ । । ମନ୍ଦୁ ଧୋଖୁ ସବଦି ଲାଗୁ ହରି ସିଉ ରହୁ ଚିତୁ
 ଲାଇ । । କହେ ନାନକୁ ଗୁର ପରସାଦୀ ସହଜୁ ଉପଜେ ଇହୁ ସହସା ଇଞ୍ଜ
 ଜାଇ । । ୧୮ । ।

କର୍ମ କାଣ୍ଡ କଲେ ଜ୍ଞାନ ନ ଉପୁଜେ ଜ୍ଞାନ ବିନା ଭ୍ରମ ତୁଟଇ ନାହିଁ । ।
 ଆଉ କେଉଁଠିରେ ଭ୍ରମ ନ ତୁଟଇ ଯେତେ ଯାହା କଲେ ସଂସମ କର୍ମ ।
 ସନ୍ଦେହରେ ପଡ଼ି ହୋଇଛି ମଳିନ କୁହ କି ସଂସମେ ଧୋଇବା ମନ । ।
 ଧୋଇ ଦିଅ ମନ ଗୁରୁଉପଦେଶେ ହରି ସଙ୍ଗେ ଚିତ୍ତ ରଖ ଲଗାଇ ।
 କହଇ ନାନକ ଗୁରୁକୃପା ବଳେ ଜ୍ଞାନ ହୁଏ, ଭ୍ରମ ଯାଏ ପଳାଇ । । ୧୮ । ।

--- ଜୀଅନ୍ତୁ ମୈଳେ ବାହରନ୍ତୁ ନିରମଳ । । ବାହରନ୍ତୁ ନିରମଳ ଜୀଅନ୍ତୁ ତ
 ମୈଳେ ତିନୀ ଜନମୁ କୁଞ୍ଜି ହାରିଆ । । ଏହୁ ତିସନା ଓଡ଼ା ରୋଗୁ ଲଗା ମରଣୁ
 ମନହୁ ଓଡ଼ିଆରିଆ । । ଖେଦା ମହି ନାମୁ ଉତମୁ ସୋ ସୁଣହି ନାହୀ ଫିରହି ଜିଉ
 ବେତାଳିଆ । । କହେ ନାନକୁ ଜିନ ସବୁ ତଜିଆ କୁଡ଼େ ଲାଗେ ତିନୀ ଜନମୁ କୁଞ୍ଜି
 ହାରିଆ । । ୧୯ । ।

କି ଲାଭ ଯାହାର ଅନ୍ତର ମଳିନ ବାହାର ତା ଖାଲି ନିର୍ମଳ ଥାଏ । ।
 ଯା' ବାହାର ଶୁଦ୍ଧ, ଅନ୍ତର ଅଶୁଦ୍ଧ ଜୀବନର ବାଜି ହାରଇ ସିଂଧ । ।

ତୃଷ୍ଣା ମହାରୋଗ ହୋଇଥାଏ , ଯେଣୁ ମରଣ କୁ ମନ ପାଶୋରି ଦିଏ । ।
 ଯେଉଁ ହରି ନାମ ବେଦରେ ଉତ୍ତମ ନ ଶୁଣି ସେ ଭ୍ରମେ ବେତାଳ ପ୍ରାୟେ ।

(କହଇ ନାନକ)

ସତ୍ୟ ଛାଡ଼ି ଯିଏ ମିଥ୍ୟା ସଙ୍ଗ କରେ ଜୀବନର ବାଜି ହାରଇ ସିଏ । । ୧୯ । ।

--- ଜୀଅନ୍ତୁ ନିରମଳ ବାହରନ୍ତୁ ନିରମଳ । । ବାହରନ୍ତୁ ତ ନିରମଳ ଜୀଅନ୍ତୁ
 ନିରମଳ ସତିଗୁର ତେ କରଣୀ କମାଣୀ । । କୁଡ଼ କୀ ସୋଇ ପହୁଚେ ନାହୀ
 ମନସା ସତି ସମାଣୀ । । ଜନମୁ ରତନୁ ଜିନୀ ଖଟିଆ ଭଲେ ସେ ଖଣିଜାରେ । ।
 କହେ ନାନକୁ ଜିନ ମନୁ ନିରମଳୁ ସଦା ରହୁଛି ଗୁର ନାଲେ । । ୨୦ । ।

ଅନ୍ତର ବାହାର ନିର୍ମଳ ଯାହାର ସବୁମନ୍ତେ ଅଟେ ସିଏ ଉତ୍ତମ । ।

ବାହାର ଅନ୍ତର ନିର୍ମଳ ଯାହାର ସବୁରୁ କୃପାରେ ଅରଜେ ପୁଣ୍ୟ ।

ମିଥ୍ୟା କେବେ ତାକୁ ଛୁଇଁ ନ ପାରଇ ସତ୍ୟ ପଥେ ତଳୁ ଥାଇ ତା ମନ । ।

ସେ ଭଲ ବଣିକ ଜୀବନ ରତ୍ନର ଠିକ୍ ମୂଲ୍ୟ କଲା ସେ ନିରୂପଣ ।

କହଇ ନାନକ ଯା' ମନ ନିର୍ମଳ ମିଳେ ତାକୁ ସଦା ଗୁରୁ ଶରଣ । । ୨୦ । ।

(ସବୁମନ୍ତେ -ସର୍ବ ପ୍ରକାରେ)

--- ଜେ କୋ ସିଖୁ ଗୁରୁ ସେତୀ ସନମୁଖୁ ହୋଣେ । । ହୋଣେ ତ ସନମୁଖୁ
 ସିଖୁ କୋଇ ଜୀଅନ୍ତୁ ରହେ ଗୁର ନାଲେ । । ଗୁର କେ ଚରନ ହିରଦେ ଧିଆଏ
 ଅନ୍ତର ଆତମେ ସମାଲେ । । ଆପୁ ଛତି ସଦା ରହେ ପରଣେ ଗୁର ବିନୁ ଅଖରୁ
 ନ ଜାଣେ କୋଏ । । କହେ ନାନକୁ ସୁଣନ୍ତୁ ସଂତନ୍ତୁ ସୋ ସିଖୁ ସନମୁଖୁ
 ହୋଏ । । ୨୧ । ।

ଯଦି କେଉଁ ଶିଷ୍ୟ ଚିତ୍ତବୃତ୍ତି ଦେଇ ଶ୍ରୀ ଗୁରୁ ନିକଟେ ରହେ ସେବାରେ । ।

ରହଇ ସେବାରେ ଯଦି କେଉଁ ଶିଷ୍ୟ ଗୁରୁ ତୁଲେ ତା'ର ଚିତ୍ତ ରହଇ ।

ଗୁରୁ ପଦ ହୃଦେ ଧ୍ୟାନ କରଇ ସେ ଅନ୍ତର ଆତ୍ମାରେ ସାଇତି ଥାଇ । ।

ଅହଂ ଛାଡ଼ି ରହେ ଗୁରୁ ଆଶ୍ରେ ସଦା ଗୁରୁ ବିନା ମନ ନ ଦିଏ କାରେ ।
କହଇ ନାନକ ଶୁଣ ସକ୍ଷ ଜନେ ସେହି ଶିଷ୍ୟ ରହେ ଗୁରୁ ସେବାରେ । ।୨୧ । ।

(କାରେ- କାହାକୁ)

--- ଜେ କୋ ଗୁର ତେ ଖେମୁଖୁ ହୋଖେ ବିନୁ ସତିଗୁର ମୁକତି ନ ପାଖେ । ।
ପାଖେ ମୁକତି ନ ହୋରଥେ କୋଇ ପୁଛୁଛୁ ବିବେକୀଆ ଜାଏ । । ଅନେକ ଜୁନୀ
ଭରମି ଆଖେ ଖିଣୁ ସତିଗୁର ମୁକତି ନ ପାଏ । । ଫିରି ମୁକତି ପାଏ ଲାଗି
ଚରଣୀ ସତିଗୁରୁ ସବଦୁ ସୁଶାଏ । । କହେ ନାନକୁ ଖୀଚାରି ଦେଖନ୍ତୁ ଖିଣୁ
ସତିଗୁର ମୁକତି ନ ପାଏ । ।୨୨ । ।

ଗୁରୁଠାରୁ ଯଦି କେ ହୁଏ ବିମୁଖ ଗୁରୁ ବିନା ମୁକ୍ତି ସେ ଲଭେ ନାହିଁ । ।
ଲଭେ ନାହିଁ ମୁକ୍ତି ଆଉ କେଉଁଠାରେ ବିଚାରବନ୍ଧୁଙ୍କୁ ପଚାର ଯାଇ ।
ବହୁ ଯୋନି ଭ୍ରମି ଭ୍ରମି ଆସିଲେ ବି ଗୁରୁ ବିନା ମୁକ୍ତି ସେ ଲଭେ ନାହିଁ । ।
ପୁଣି ପାଦେ ପଡ଼ି ମୁକତି ଲଭଇ ଉପଦେଶ ଗୁରୁ ଦେଲେ ଶୁଣାଇ ।
କହଇ ନାନକ ବିଚାରି ଦେଖ ହେ ଗୁରୁ ବିନା ମୁକ୍ତି କେ ଲଭେ ନାହିଁ । ।୨୨ । ।

---ଆଖୁ ସିଖ ସତିଗୁରୁ କେ ପିଆରିହୋ ଗାଖୁ ସତୀ ବାଣୀ । । ବାଣୀ ତ
ଗାଖୁ ଗୁରୁ କେରୀ ବାଣୀଆ ସିରି ବାଣୀ । । ଜିନ କଉ ନଦରି କରମୁ ହୋଖେ
ହିରଦେ ତିନା ସମାଣୀ । । ପାଖୁ ଅଂମିତୁ ସଦା ରହୁଛୁ ହରି ରଂଗି ଜପିଛୁ
ସାରିଗପାଣୀ । । କହେ ନାନକୁ ସଦା ଗାଖୁ ଏହ ସତୀ ବାଣୀ । ।୨୩ । ।

ସଦଗୁରୁ ପ୍ରିୟ ଶିଷ୍ୟଗଣ ଆସ ମିଳି ସତ୍ୟବାଣୀ କର ଗାୟନ । ।
କର ହେ ଗାୟନ ବାଣୀ ଗୁରୁଙ୍କର ସେହି ବାଣୀ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବାଣୀ ମଧ୍ୟରେ ।
ଗୁରୁ କୃପା ଦୃଷ୍ଟି ଥିବ ଯା ଉପରେ ପ୍ରବେଶଇ ବାଣୀ ତା ହୃଦୟରେ । ।
ପିଅ ନାମାମୃତ ରହୁ ହରି ରଙ୍ଗେ ଅବିରତ, ଜପ ଶ୍ରୀ ନାରାୟଣ ।
କହଇ ନାନକ ଶିଷ୍ୟଗଣ ସଦା ଏହି ସତ୍ୟବାଣୀ କର ଗାୟନ । ।୨୩ । ।

(ସତ୍ୟବାଣୀ:-ସତ୍ୟପ୍ରଭୁ ସ୍ମୃତି, ହରି ରଙ୍ଗ:-ହରି ପ୍ରେମରେ)

--- ସତ୍‌ଗୁରୁ ବିନା ହୋଇ କଟା ହେଁ ବାଣୀ । । ବାଣୀ ତ କଟା ସତ୍‌ଗୁରୁ
ବାଝୁ ହୋଇ କଟା ବାଣୀ । । କହୁଦେ କଟେ ପୁଣିଦେ କଟେ କଟାଂ ଆଖି
ଝିଟାଣୀ । । ହରି ହରି ନିତ କରୁଛି ରସନା କହିଆ କହୁ ନ ଜାଣୀ । । ଚିତୁ ଜିନ
କା ହିରି ଲଇଆ ମାଇଆ ବୋଲନି ପଏ ରଖାଣୀ । । କହେଁ ନାନକୁ ସତ୍‌ଗୁରୁ
ବାଝୁ ହୋଇ କଟା ବାଣୀ । । ୧୪ । ।

ଗୁରୁବାଣୀ ବିନା ଆଉ ଯେତେ ବାଣୀ ସବୁ ବାଣୀ ମିଥ୍ୟା ବ୍ୟର୍ଥ ନିଷ୍ଫଳ ।
ମିଥ୍ୟା ଅଟେ ବାଣୀ ଗୁରୁବାଣୀ ବିନା ସବୁ ବାଣୀ ମିଥ୍ୟା ବ୍ୟର୍ଥ ନିଷ୍ଫଳ । ।
କହେ ଶୁଣେ ଯିଏ ଅଟଇ ସେ ମିଥ୍ୟା ଉଚାରଣ ଚା'ର ମିଥ୍ୟା ଅଟଇ ।
ହରି ହରି ଜପେ ରସନାରେ ନିତି କହୁଥାଇ ଯାହା ବୁଝୁ ନଥାଇ । ।
ତୋରାଇ ନେଇଛି ମାୟା ଯା'ର ଚିତ୍ତ ଚଳାଇ ପାରେ ସେ ଜିହ୍ଵା କେବଳ ।
କହଇ ନାନକ ଗୁରୁବାଣୀ ବିନା ସବୁ ବାଣୀ ମିଥ୍ୟା ବ୍ୟର୍ଥ ନିଷ୍ଫଳ । । ୧୪ । ।

--- ଗୁର କା ସବୁ ରତନୁ ହେଁ ହୀରେ ଜିତୁ ଜଡ଼ାଉ । । ସବୁ ରତନୁ ଜିତୁ
ମନୁ ଲାଗା ଏହୁ ହୋଆ ସମାଉ । । ସବଦ ସେତୀ ମନୁ ମିଳିଆ ସତେଁ ଲାଇଆ
ଭାଉ । । ଆପେ ହୀରା ରତନୁ ଆପେ ଜିସନୋ ଦେଇ ବୁଝାଇ । । କହେଁ ନାନକୁ
ସବୁ ରତନୁ ହେଁ ହୀରା ଜିତୁ ଜଡ଼ାଉ । । ୧୫ । ।

ଗୁରୁ ଉପଦେଶେ ମନ ଦିଅ ଚାହା ହୀରାରେ ମଣ୍ଡିତ ରତ୍ନ ଅଟଇ । ।
ଉପଦେଶ ରତ୍ନ ଯା'ମନ ଛୁଅଇଁ ଲୀନ ହୋଇଯାଏ ତହିଁରେ ମନ ।
ଗୁରୁ ଉପଦେଶେ ଲୀନ ହେଲେ ମନ ସଜା ପ୍ରଭୁଠାରେ ହୁଅଇ ପ୍ରେମ । ।
ଆପେ ପ୍ରଭୁ ହୀରା ଆପେ ସିଏ ରତ୍ନ ଜ୍ଞାନ ଦେଇ ଆପେ ଦିଏ ବୁଝାଇ ।
କହଇ ନାନକ ଗୁରୁ ଉପଦେଶ ହୀରାରେ ମଣ୍ଡିତ ରତ୍ନ ଅଟଇ । । ୧୫ । ।

--- ସିଝ ସକତି ଆପି ଉପାଇକେଁ କରତା ଆପେ ହୁକମୁ ଝରତାଏ । । ହୁକମୁ
ଝରତାଏ ଆପି ଝେଣେଁ ଗୁରମୁଖି କିସେଁ ବୁଝାଏ । । ତୋଡ଼େ ବଂଧନ ହୋଡ଼େଁ

ମୁକତୁ ସବଦୁ ମନି ଓସାଏ । । ଗୁରୁମୁଖି ଜିସନୋ ଆପି କରେ ସୁ ହୋଡ଼େ
ଏକସ ସିଉ ଲିଖି ଲାଏ । । କହେ ନାନକୁ ଆପି କରତା ଆପେ ହୁକମୁ
ବୁଝାଏ । । ୨୭ । ।

ଶିବଶକତିକୁ ସୃଷ୍ଟି କରି ଆପେ ଆପେ ସେ କରତା ଆଦେଶ ଦିଏ । ।
ଆଦେଶ ଦିଏ ସେ ଆପେ ଯତ୍ନ ନିଏ ଗୁରୁ ଭକତକୁ ଦିଏ ବୁଝାଇ ।
ଗୁରୁଉପଦେଶ ମନରେ ଯେ ରଖେ ସେ ଲଭେ ମୁକତି ମାୟା ତୁଟାଇ । ।
ଯାହାକୁ ଚାହେଁ ସେ ହୋଇ ଗୁରୁଭକ୍ତ ଏକ ବ୍ରହ୍ମେ ଚିତ୍ତ ମିଶାଇ ଥାଏ ।
କହଇ ନାନକ ଆପେ ସେ କରତା ଆପେ ତା ଆଦେଶ ବୁଝାଇ ଦିଏ । । ୨୭ । ।
(ଶିବଶକ୍ତି:--ପୁରୁଷ ଓ ପ୍ରକୃତି, ମହାଚେତନା ଓ ମାୟା)

--- ସିମ୍ବିତି ସାସତ୍ର ପୁନ ପାପ ବାଚାରଦେ ତତେ ସାର ନ ଜାଣୀ । । ତତେ
ସାର ନ ଜାଣୀ ଗୁରୁ ବାଝୁ ତତେ ସାର ନ ଜାଣୀ । । ତିହୀ ଗୁଣୀ ସଂସାରୁ
ଭ୍ରମି ସୁତା ସୁତିଆ ରୈଶି ଓହ୍ଲାଣୀ । । ଗୁର କିରପା ତେ ସେ ଜନ ଜାଣେ ଜିନା
ହରି ମନି ଓସିଆ ବୋଲହି ଅମ୍ବିତ ବାଣୀ । । କହେ ନାନକୁ ସୋ ତତୁ ପାଏ
ଜିସ ନୋ ଅନଦିନୁ ହରି ଲିଖି ଲାଗେ ଜାଗତ ରୈଶି ଓହ୍ଲାଣୀ । । ୨୭ । ।

ସୁତି ଶାସ୍ତ୍ର ପାପ ପୁଣ୍ୟ ବିଚାରକ୍ତି ତତ୍ତ୍ୱସାର ମାତ୍ର ନଥାନ୍ତି ଜାଣି । ।
ନ ଜାଣନ୍ତି ତତ୍ତ୍ୱସାର ଗୁରୁବିନା କେହି ନ ଜାଣନ୍ତି ତତ୍ତ୍ୱର ସାର ।
ତ୍ରିଗୁଣ ଭ୍ରମରେ ଶୋଇଛି ସଂସାର ବିତଳ ରଜନୀ ଶୟନେ ତା'ର । ।
ଗୁରୁକୃପା ବଳେ ଜାଣେ ସେଇ ଜନ ମନେ ବାସ ଯା'ର ସଦା ହରିନାମ
ବୋଲୁଥାଇ ଯିଏ ଅମୃତ ବାଣୀ ।
କହଇ ନାନକ ତତ୍ତ୍ୱ ପାଏ ସିଏ ଅନୁଦିନ ଯିଏ ହରିନାମ ଧ୍ୟାୟେ
ଜାଗରଣେ ବିତେ ତା'ର ରଜନୀ । । ୨୭ । ।

(ତ୍ରିଗୁଣ ଭ୍ରମରେ:- ସତ, ରଜ, ତମର ଭ୍ରମ ।

ରଜନୀ:- ରାତ୍ରୀ, ଆୟୁଷ ରୂପକ ରାତ୍ରୀ)

--- ମାତା କେ ଉଦର ମହି ପ୍ରତିପାଳ କରେ ସୋ କିଉ ମନହୁ ଝିସାରୀଝି । ।
 ମନହୁ କିଉ ଝିସାରୀଝି ଏଡ଼ିତୁ ଦାତା ଜି ଅଗନି ମହି ଆହାରୁ ପହୁଚାଏ । ।
 ଓସନୋ କିହୁ ପୋହି ନ ସକୀ ଜିସନଉ ଆପଣୀ ଲିଖି ଲାଖି । । ଆପଣୀ ଲିଖି
 ଆପେ ଲାଏ ଗୁମୁଖି ସଦା ସମାଳୀଝି । । କହେ ନାନକୁ ଏଡ଼ିତୁ ଦାତା ସୋ କିଉ
 ମନହୁ ଝିସାରୀଝି । । ୨୮ । ।

ମାତା ଗର୍ଭେ ତୋତେ ପ୍ରତିପାଳେ ଯିଏ ଭୁଲି ଯାଉ କିଆଁ ମନରୁ ତୋର । ।
 ମନୁ ଭୁଲୁ କିଆଁ ଏଡ଼େ ବଡ଼ ଦାତା ଗର୍ଭାଗ୍ନିରେ ଯିଏ ଦିଏ ଆହାର ।
 କିଛି ବି ତାହାର ହାନି ହୁଏ ନାହିଁ ରଖେ ଯା'କୁ ପ୍ରୀତି ବନ୍ଧନେ ତା'ର । ।
 ଆପଣା ପ୍ରୀତିରେ ଆପେ ବାନ୍ଧି ରଖେ ସଦା ସେ ପ୍ରଭୁକୁ ହୃଦୟେ ଧର ।
 କହଇ ନାନକ ଏଡ଼େ ବଡ଼ ଦାତା ଭୁଲି ଯାଉ କିଆଁ ମନରୁ ତୋର । । ୨୮ । ।

--- ଜେସୀ ଅଗନି ଉଦର ମହି ତେସୀ ବାହରି ମାଉଆ । । ମାଉଆ ଅଗନି
 ସଭି ଇକୋ ଜେହୀ କରତେ ଖେଲୁ ରଚାଇଆ । । ଜା ତିସୁ ଭାଣା ତା ଜଂମିଆ
 ପରସ୍ପାରି ଭଳା ଭାଇଆ । । ଲିଖି ଛୁଡ଼କୀ ଲଗୀ ତ୍ରିସନା ମାଉଆ ଅମରୁ
 ଝରତାଇଆ । । ଏହୁ ମାଉଆ ଜିତୁ ହରି ଝିସରେ ମୋହୁ ଉପଜେ ଭାଉ ଦୁଜା
 ଲାଇଆ । । କହେ ନାନକୁ ଗୁର ପରସାଦୀ ଜିନା ଲିଖି ଲାଗୀ ତିନୀ ଝିତେ
 ମାଉଆ ପାଇଆ । । ୨୯ । ।

ମାତା ଗର୍ଭେ ଅଗ୍ନି ଯେମନ୍ତ ପ୍ରକାର ତେମନ୍ତ ବାହାରେ ମାୟାର ଢାଳା ।
 ଅଗ୍ନି ଆଉ ମାୟା ଏକ ପରକାର ରଚିଛି କରତା ତାହାର ଖେଳା । ।
 ଇଚ୍ଛା ହେଲା ତାର ଜନମିଲା ପ୍ରାଣୀ ପରିବାର ଜନେ ଲାଗିଲା ଭଲ ।
 ଭୁଲିଗଲା ପ୍ରଭୁ ଗୋଡ଼ାଇଲା ତୃଷ୍ଣା ଲାଗିଗଲା ତହିଁ ମାୟାର ଛଳ । ।
 ମାୟା ଲାଗି ହରି ହୁଅଇ ବିସ୍ମୃତ ସାଂସାରିକ ମୋହୁ ହୁଅଇ ଜାଗ୍ରତ
 ଅନ୍ୟ ସବୁଥିରେ ଲାଗଇ ମନ ।

କହଇ ନାନକ ଗୁରୁ ପରସାଦେ ଲାଗି ଯାଏ ଯା'ର ଧ୍ୟାନ ପ୍ରଭୁ ସଙ୍ଗେ

--- ହରି ଆସି ଅମ୍ଭକୁ ହେଁ ମୁଳି ନ ପାଇଥା ଜାଇ ।। ମୁଳି ନ ପାଇଥା ଜାଇ
କିସେ ଓଟହୁ ରହେ ଲୋକ ଓଳିଳାଇ ।। ଐସା ସତ୍ତ୍ୱରୁ ଜେ ମିଳେ ତିସନୋ
ସିରୁ ସଉପାଞ୍ଚି ଓଟହୁ ଆସୁ ଜାଇ ।। ଜିସଦା ଜୀଉ ତିସୁ ମିଳି ରହେଁ ହରି
ଓସେ ମନି ଆଇ ।। ହରି ଆସି ଅମ୍ଭକୁ ହେଁ ଭାଗ ତିନା କେ ନାନକା ଜିନ
ହରି ପଲେଁ ପାଇ ।।୩୦।।

ଆପେ ପ୍ରଭୁ ହରି ଅଟଇ ଅମ୍ଭଲ୍ୟ ତା ମ୍ଭଲ୍ୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରି ନୁହଇ ।।

ଚେଷ୍ଟା କରି ସିନା ହେଲେ ଛଟପଟ କିଏ ବି ତା ମ୍ଭଲ୍ୟ ପାଇଲା ନାଇଁ ।

ମିଳିଲେ ସତ୍ତ୍ୱରୁ ସମର୍ପିତ ହେଲେ ଗର୍ବ ଅହମିକା ଦୂର ହୁଅଇ ।।

ତେବେ ଜୀବ ତା'ର ମୂଳକୁ ଚିହ୍ନଇ ହରି ଆସି ମନେ ବାସ କରଇ ।

କହଇ ନାନକ ଅମ୍ଭଲ୍ୟ ସେ ହରି ଭାଗ୍ୟବାନ ତାକୁ ହୃଦେ ଧରଇ ।।୩୦।।

--- ହରି ରାସି ମେରୀ ମନୁ ଓଣଜାରା ।। ହରି ରାସି ମେରୀ ମନୁ ଓଣଜାରା
ସତ୍ତ୍ୱରୁ ତେ ରାସି ଜାଣି ।। ହରି ହରି ନିତ ଜପିହୁ ଜୀଅହୁ ଲାହା ଖଟିହୁ
ଦିହାଡ଼ୀ ।। ଏହୁ ଧନୁ ତିନା ମିଳିଆ ଜିନ ହରି ଆପେ ଭାଣା ।। କହେଁ ନାନକୁ
ହରି ରାସି ମେରୀ ମନୁ ହୋଆ ଓଣଜାରା ।।୩୧।।

ଅଟେ ହରିନାମ ମୋର ମହାଧନ ମୋ ମନ ବଣିକ କରେ ବେପାର ।।

ହରିନାମ ଧନ ମୋ ମନ ବଣିକ ସଦଗୁରୁଠାରୁ ପାରିଲି ଜାଣି ।

ହରି ହରି ସଦା ଧ୍ୟାନ କରି ହୃଦେ ପ୍ରତିଦିନ ଲାଭ ରଖୁଚି ଗଣି ।।

ହରି ନାମ ଧନ ମିଳିଲା ତାହାକୁ ଯା'କୁ ଦେଲେ ନିଜେ ପରମେଶ୍ୱର ।

କହଇ ନାନକ ହରି ମୋର ଧନ ମୋ ମନ ବଣିକ କରେ ବେପାର ।।୩୧।।

---ଏ ରସନା ତୁ ଅନରସି ରାତି ରହୁ ତେରୀ ପିଆସ ନ ଜାଇ ।। ପିଆସ ନ

ଜାଇ ହୋଇରୁ କିତେ ଜିତରୁ ହରି ରସ ପଲେ ନ ପାଇ । । ହରି ରସ ପାଇ
ପଲେ ପାଞ୍ଚ ହରି ରସ ବହୁଡ଼ି ନ ତ୍ରସନା ଲାଗେ ଆଇ । । ଏହୁ ହରି ରସ
କରମୀ ପାଇଁ ସତ୍ତରୁ ମିଳେ ଜିସୁ ଆଇ । । କହେ ନାନକୁ ହୋରି ଅନ ରସ
ସଭି ଖସରେ ଜା ହରି ଖସେ ମନି ଆଇ । । ୩୨ । ।

ଆନ ରସେ ଯେଣୁ ମାତିଛୁ ରେ ଜିହ୍ଵା ଯାଉ ନାହିଁ କେବେ ତୋହର ଶୋଷ । ।

ଶୋଷ ଯାଏ ନାହିଁ ଆଉ କେଉଁଠିରେ ହରି ରସକୁ ନ ପାଇବା ଯାଏ ।

ପାଇ ହରି ରସ, ପାନ କଲେ ଥରେ ଆଉ କେବେ ହେଲେ ଶୋଷ ନହୁଏ । ।

ଯାହାକୁ ମିଳଇ ସଦଗୁରୁ ଆସି ସକ୍ରମେରେ ମିଳେ ଏ ହରିରସ ।

କହଇ ନାନକ ସବୁ ରସ ଭୁଲେ ହରି ଆସି ମନେ କଲେକ ବାସ । । ୩୨ । ।

---ଏ ସରୀରା ମେରିଆ ହରି ତୁମ ମହି ଜୋତି ରଖୀ ତା ତୁ ଜଗ ମହି
ଆଇଆ । । ହରି ଜୋତି ରଖୀ ତୁମ୍ଭ ଝିଟି ତା ତୁ ଜଗ ମହି ଆଇଆ । । ହରି
ଆପେ ମାତା ଆପେ ପିତା ଜିନି ଜୀଉ ଉପାଇ ଜଗତୁ ଦିଖାଇଆ । । ଗୁର
ପରସାତୀ ବୁଝିଆ ତା ଚଲତୁ ହୋଆ ଚଲତୁ ନଦରୀ ଆଇଆ । । କହେ ନାନକୁ
ସ୍ତ୍ରୀସତି କା ମୁଲୁ ରଚିଆ ଜୋତି ରାଖୀ ତା ତୁ ଜଗ ମହି ଆଇଆ । । ୩୩ । ।

ହରି ତୋ ଭିତରେ ଜ୍ୟୋତି ରଖିଲା ରୁ ଜଗତେ ଆସିଛୁ ଶରୀର ମୋର । ।

ତୋ ଭିତରେ ହରି ରଖିଲା ଜ୍ୟୋତି ତୁ ପରା ଆସିଛୁ ଏଇ ଜଗତେ ।

ହରି ଆପେ ପିତା ଆପେ ମାତା ସିଏ ଦେଖାଇଛି ଯିଏ ସଂସାର ତୋତେ । ।

ଗୁରୁ ପରସାଦେ ହେଲା ଚମକାର ମାୟା କୁହୁକରେ ଭରା ଏ ସଂସାର

ଯହିଁ ଦେଖା ହେଲା ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ।

କହଇ ନାନକ ସୃଷ୍ଟିମୂଳ ରଚି ତୋ ଭିତରେ ହରି ରଖିଲା ଜ୍ୟୋତି

ଜଗତେ ଆସିଛୁ ଶରୀର ମୋର । । ୩୩ । ।

(ସୃଷ୍ଟିମୂଳ:- ମାୟା)

---ମନି ଚାଉ ଭଇଆ ପ୍ରଭ ଆଗମୁ ସୁଣିଆ । । ହରି ମଂଗଳୁ ଗାଉ ସଖୀ ଗ୍ରହ
ମଂଦରୁ ବଣିଆ । । ହରି ଗାଉ ମଂଗଳୁ ନିତ ସଖୀଏ ସୋରୁ ଦୁଖୁ ନ ଝିଆପଏ । ।
ଗୁର ଚରନ ଲାଗେ ଦିନ ସଭାଗେ ଆପଣା ପିରୁ ଜାପଏ । । ଅନହତ ବାଣୀ ଗୁର
ସବଦି ଜାଣୀ ହରି ନାମୁ ହରି ରସୁ ଭୋଗୋ । । କହେ ନାନକୁ ପ୍ରଭୁ ଆସି
ମିଳିଆ କରଣ କାରଣ ଜୋଗୋ । । ୩୪ । ।

ନାମରୂପୀ ପ୍ରଭୁ ଆଗମନ ଶୁଣି ଆନନ୍ଦରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଲା ମନ ।
ଏ ଶରୀର ଘର ହୋଇଲା ମନ୍ଦିର ହରିଯଶ ଗାଅ ଗୋ ସଖୀଗଣ । ।
ହରି ଯଶ ନିତି ଗାଅ ସଖୀଗଣ ଦୁଃଖ ଶୋକ କେବେ ଛୁଇଁବ ନାହିଁ ।
ଜାଗଇ ସୌଭାଗ୍ୟ ଗୁରୁ ଶ୍ରୀଚରଣେ ବସି ଧ୍ୟାନ କଲେ ଆପଣା ସାଇଁ । ।
ଗୁରୁପଦଦେଶେ ଅନାହତ ସୁଖ ହରି ନାମ ରସ ଭୋଗ ହୁଅଇ । ।
କହଇ ନାନକ କରଣ କାରଣ ସମର୍ଥ ଶ୍ରୀହରି ଆପେ ମିଳଇ । । ୩୪ । ।

---ଏ ସରୀରା ମେରିଆ ଇସୁ ଜଗ ମହି ଆଇକେ କିଆ ତୁଧୁ କରମ
କମାଇଆ । । କି କରମ କମାଇଆ ତୁଧୁ ସରୀରା ଜା ତୁ ଜଗ ମହି ଆଇଆ । ।
ଜିନି ହରି ତେରା ରଚନୁ ରଚିଆ ସୋ ହରି ମନି ନ ଝିଆଇଆ । । ଗୁରପରସାଦୀ
ହରି ମନି ଝିଆ ପୁରବି ଲିଖିଆ ପାଇଆ । । କହେ ନାନକୁ ଏହୁ ସରୀରୁ
ପରଞ୍ଜାଣୁ ହୋଆ ଜିନି ସଚିଗୁର ସିଉ ଚିତୁ ଲାଇଆ । । ୩୫ । ।

ଆରେ ମୋର ଦେହ ଜଗତକୁ ଆସି କହୁ କରୁଛୁ କେଉଁ କରମ । ।
କହ ଭଲା କେଉଁ କର୍ମ ତୁ କରୁଛୁ ଯେବେଠୁ ଆସିଛୁ ଏଇ ଜଗତେ ।
ଯେଉଁ ହରି ତୋର ରଚନା କରୁଛୁ ନ ଧରିଲୁ ତାକୁ ତୋ ଅନ୍ତର୍ଗତେ । ।
ଗୁରୁ ବଳେ ହରି ହୃଦୟେ ବସିଲା ପ୍ରାପ୍ତି ହେଲା ପୂର୍ବ କର୍ମର ଧନ ।
କହଇ ନାନକ ସିଦ୍ଧ ହେଲା ଦେହ ଯେ ଧରିଲା ଚିତ୍ତେ ଶ୍ରୀହରି ନାମ । । ୩୫ । ।

--- ଏ ନେତ୍ରହୁ ମେରିହୋ ହରି ତୁମ ମହି ଜୋତି ଧରୀ ହରି ବିନ୍ଦୁ ଅଞ୍ଜରୁ ନ

ଦେଖନ୍ତୁ କୋଇ । । ହରି ବିନ୍ଦୁ ଅଖିରୁ ନ ଦେଖନ୍ତୁ କୋଇ ନଦରୀ ହରି
ନିହାଳିଆ । । ଏହୁ ଓଁସୁ ସଂସାରୁ ତୁମ ଦେଖଦେ ଏହୁ ହରି କା ରୁପୁ ହେଁ ହରି
ରୁପୁ ନଦରୀ ଆଇଆ । । ଗୁର ପରସାଦୀ ବୁଝିଆ ଜା ଖେଖା ହରି ଇକୁ ହେଁ ହରି
ବିନ୍ଦୁ ଅଖିରୁ ନ କୋଇ । । କହେଁ ନାନକୁ ଏହି ନେତ୍ର ଅଂଧ ସେ ସଚିଗୁରି ମିଳିଏ
ଦିବ ଦ୍ଵିସଚି ହୋଇ । । ୩୬ । ।

ନେତ୍ର ମୋର ତୋତେ ହରି ଦେଲେ ଜ୍ୟୋତି ତା ବିନା କାହାକୁ ତୁ ଦେଖ ନାହିଁ । ।
ହରି ବିନା ଆଉ ଦେଖ ନାହିଁ କାରେ ସବୁ ଦେଖୁ ତୁହି ହରି କୃପାରେ ।
ଯା ଦେଖୁ ଏ ବିଶ୍ଵେ ସବୁ ହରି ରୁପ ଦେଖାଦିଏ ହରି ଏହି ରୁପରେ ।
ଗୁରୁପରସାଦେ ଏ ଜ୍ଞାନ ପାଇଲି ହରି ପ୍ରଭୁ ଏକ ବୋଲି ମୁଁ ଜାଣିଲି
ହରି ବିନା କାହିଁ କେ ଆଉ ନାହିଁ ।

କହଇ ନାନକ ନେତ୍ର ଅନ୍ଧ ଥାଏ ଯେବେ ସଦଗୁରୁ ଦରଶନ ହୁଏ

ତେବେ ଯାଇ ଦିବ୍ୟ-ଦୃଷ୍ଟି ହୁଅଇ । । ୩୭ । ।

---ଏ ପ୍ରସ୍ତବହୁ ମେରିହୋ ସାଚେଁ ସୁନଶେଁ ନୋ ପଠାଏ । । ସାଚେଁ ସୁନଶେଁ
ନୋ ପଠାଏ ସରୀରି ଲାଏ ସୁଶହୁ ସଚି ବାଣୀ । । ଜିତୁ ସୁଶୀ ମନୁ ତନୁ ହରିଆ
ହୋଆ ରସନା ରସି ସମାଣୀ । । ସରୁ ଅଲଖ ଓଁତାଣୀ ତାକୀ ଗତି କହୀ ନ
ଜାଏ । । କହେଁ ନାନକୁ ଅମ୍ବିତ ନାମୁ ସୁଶହୁ ପଞ୍ଚିତ୍ର ହୋଷହୁ ସାଚେଁ ସୁନଶେଁ
ନୋ ପଠାଏ । । ୩୮ । ।

ସତ୍ୟ ଶୁଣିବାକୁ ଆରେ ମୋର କର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରେରିତ ହୋଇଛୁ ଏଠାକୁ ତୁହି । ।

ପ୍ରେରିତ ହୋଇଛୁ ଶୁଣିବାକୁ ସତ୍ୟ ଦେହେ ଥାଇ ଶୁଣ ସତ୍ୟ ବଚନ ।

ଯା ଶୁଣି ଉତ୍ଫୁଲ୍ଲ ହୁଏ ତନୁ ମନ ଜିହ୍ଵା ହରିରସେ ହୁଅଇ ଲୀନ । ।

ଅଟଇ ଅଲେଖ ସେ ପରମସତ୍ୟ ସେ ହିଁ ପରମାତ୍ମା ବଡ଼ଇ ବିଚିତ୍ର

ରୀତି ନୀତି ତାର କହି ନୁହଏ ।

କହଇ ନାନକ ତା ଅମୃତ ନାମ ପବିତ୍ର ହୁଅ ତୁ କରିଣ ଶ୍ରବଣ

ସତ୍ୟ ଶୁଣିବାକୁ ଆସିଛୁ ତୁହି । । ୩୯ । ।

---ହରି ଜୀଉ ଗୁମ୍ଫା ଅଂଦରି ରଖିକୈ ଖାଜା ପଖଣ୍ଡୁ ଖଜାଇଆ । । ଖଜାଇଆ
 ଖାଜା ପଉଣ ନଉ ଦୁଆରେ ପରଗଟୁ କୀଏ ଦସଖା ଗୁପତୁ ରଖାଇଆ । ।
 ଗୁରୁଦୁଆରେ ଲାଇ ଭାଷିନୀ ଇକନା ଦସଖା ଦୁଆରୁ ଦିଖାଇଆ । । ତହ ଅନେକ
 ରୂପ ନାଉ ନଖି ନିଧି ତିସ ଦା ଅଂତୁ ନ ଜାଇ ପାଇଆ । । କହୈ ନାନକୁ ହରି
 ପିଆରେ ଜୀଉ ଗୁମ୍ଫା ଅଂଦରି ରଖିକୈ ଖାଜା ପଖଣ୍ଡୁ ଖଜାଇଆ । । ୩୮ । ।

ଦେହ ଗୁମ୍ଫା ମଧ୍ୟେ ଜୀବ ରଖି ହରି ପବନର ବାଜା ବଜାଉ ଅଛି । ।

ବଜାଉଛି ବାଜା, ବାଜା ପବନର ପ୍ରକଟ କରିଛି ସେ ନବ ଦୁଆର

ରଖିଛି ଦଶମ ଦ୍ଵାର ଗୁପତ ।

ଗୁରୁଠାରେ ଯିଏ ବିଶ୍ଵାସ ରଖିଛି ଦଶମ ଦୁଆର ତାକୁ ଦେଖାଇଛି

ଦେଖାଇ ଦେଇଛି କରି ମୁକତ । ।

ତହିଁ କେତେ ରୂପ କେତେ ହରି ନାମ କେତେ ହରି ନାମ ନବ ନିଧି ସମ

ଅଳ୍ପ ନାହିଁ କେତେ ପୁରି ରହିଛି ।

କହଇ ନାନକ ପ୍ରିୟ ପ୍ରଭୁ ହରି ଦେହ ଗୁମ୍ଫା ମଧ୍ୟେ ଜୀବାତ୍ମାକୁ ଭରି

ପବନର ବାଜା ବଜାଉ ଅଛି । । ୩୮ । ।

---ଏହୁ ସାତା ସୋହିଲା ସାତେ ଘରି ଗାଞ୍ଜୁ । । ଗାଞ୍ଜୁ ତ ସୋହିଲା ଘରି
 ସାତେ ଜିଥୈ ସଦା ସରୁ ଧିଆଞ୍ଜୁହେ । । ସତୋ ଧିଆଞ୍ଜୁହି ଜା ତୁଧୁ ଭାଞ୍ଜୁହି
 ଗୁରୁମୁଖି ଜିନା ବୁଝାଞ୍ଜୁହେ । । ଏହୁ ସରୁ ସଭନା କା ଖସମୁ ହୈ ଜିସୁ ବଖସେ
 ସୋ ଜନ୍ମ ପାଞ୍ଜୁହେ । । କହୈ ନାନକୁ ସରୁ ସୋହିଲା ସାତେ ଘରି
 ଗାଞ୍ଜୁହେ । । ୩୯ । ।

ସତ୍ୟ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏହି ସଜା ସୁବଗୀତି ହୃଦୟ ମନ୍ଦିରେ ଗାଅ ହେ ନିତି । ।

ଗାଅ ସୁବଗୀତି ହୃଦୟ ମନ୍ଦିରେ ଧ୍ୟାନ କରାହୁଏ ସତ୍ୟର ଯହିଁ ।

ସତ୍ୟ ଧ୍ୟାନ କରି ହୁଅଇ ସ୍ଵୀକୃତ ଯେଉଁ ଗୁରୁଭକ୍ତ ଏହା ବୁଝଇ । ।

ସତ୍ୟ ହିଁ ସବୁରି ଅଟେ ଅଧିକାରୀ ଦିଏ ଯାକୁ ତାର ହୁଅଇ ପ୍ରାପ୍ତି ।
କହଇ ନାନକ ହୃଦୟ ମନ୍ଦିରେ ସଜା ଶ୍ରବଣାତି ଗାଅ ହେ ନିତି । । ୩୯ । ।

---ଅନନ୍ତ ସୁଖକୁ ଖିତଭାଗୀହୋ ସଗଳ ମନୋରଥ ପୁରେ । । ପାରବ୍ରହ୍ମ ପ୍ରଭୁ
ପାଇଆ ଉତରେ ସଗଳ ଖିସୁରେ । । ଦୁଖ ରୋଗ ସଂତାପ ଉତରେ ସୁଖୀ ସତୀ
ବାଣୀ । । ସଂତ ସାଜନ ଭାବ ସରସେ ପୁରେ ଗୁର ତେ ଜାଣୀ । । ସୁଖତେ
ପୁନୀତ କହତେ ପଞ୍ଜିତୁ ସତିଗୁରୁ ରହିଆ ଭରପୁରେ । । ବିନୟିତ ନାନକୁ ଗୁର
ଚରଣ ଲାଗେ ଖାଜେ ଅନନ୍ତଦ ଭରେ । । ୪୦ । । ୧ । ।

ଭାଗ୍ୟବନ୍ତ ଜନେ ଶୁଣ ହେ ଆନନ୍ଦ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ ସବୁ ଆଶା ।
ପରବ୍ରହ୍ମ ପ୍ରଭୁ ହେବ ପରାପତ ଦୁଃଖ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା । ।
ଦୂର ହୁଏ ଦୁଃଖ ରୋଗ ମନସ୍ତାପ ପ୍ରଭୁ ଶୁଣ ଗାଆ ଶୁଣି ।
ହୁଅନ୍ତି ପ୍ରସନ୍ନ ସନ୍ନିବିନ୍ଦ, ଏହା ପୂର୍ଣ୍ଣ ଗୁରୁଠାରୁ ଜାଣି । ।
କହନ୍ତେ ଶୁଣନ୍ତେ ପବିତ୍ର, ଏଥିରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ସବୁରୁ ଦିଶଇ ।
ଗୁରୁପଦ ଆଶ୍ରା କରନ୍ତେ ନାନକ ଅନାହତ ଶୁଭୁଥାଇ । । ୪୦ । ।

(((((-----))))))

Sardar Kirpal Singh 'Dakia'

formerly known as Hari Har Daku

Well known teacher and connected with Aakaashvani for the last many years. In spite of his illness, he has done a great job and written some of The Holy Baani of Sikh Gurus in Odiya so that the message can be read in local language which was not possible before. Baani is available already in English and many international languages but in our local Odiya language, it is the first effort, and a good thing is that the Baani translation is written in verse form. He has translated the first Baani **The "japuji Sahib ji"**, of First Guru **"Sri Guru Nanak Dev ji"**, the well known **"Sukhmani Sahib ji"** - Baani by the Fifth guru **'Sri Guru Arjun Dev ji'**, then he translated **"Shloak mehra 9"** - Baani by ninth guru **"Sri Guru Tegh Bahadur ji"** and one more **"Anand Sahib ji"** – Baani by the third guru **"Sri Guru Amardaas ji"**